

Dr. Marczell Mihály:

Szent PÉTER és szent PÁL ünnepe

(júni.29.)

I. sorozat: vasárnapok, ünnepnapok

(Általános bevezetés eléje olvasása szükséges: 1. kötet!)

90. kötet

TARTALOMJEGYZÉK

TARTALOMJEGYZÉK	2
Előszó.....	5
A/ rész: az ünnep jellegét érintő beszédek	5
1. beszéd: Kinyilatkoztatás és hittudomány	5
2. beszéd: A világ hatalmasainak rabja	6
3. beszéd: Az „Úr Krisztus rabja”	7
4. beszéd: A kötelékek	8
4/a. beszéd: A kötelékek.....	8
5. beszéd: Kötelékek oldása	9
6. beszéd: Üzenetek az égből.....	9
7. beszéd: Miért néz a katolikus ember Róma felé?.....	10
8. beszéd: Az örök szolgálat.....	10
9. beszéd: Ha Róma szól!.....	11
10. beszéd: Az Úr dicsőségének hirdetői	11
11. beszéd: Az Úr áldozatos szolgája.....	12
12. beszéd: A fékevesztettség fékjei	13
13. beszéd: A világ világosságának lobbantója lettem.....	13
1. beszéd: Hadrián és Traján oszlopán.....	14
2. beszéd: Szent Péter és Pál templomai	14
3. beszéd: A hegyóriás „Csimboraszója” és az életdombok Vatikánja.....	14
4. beszéd: A hajókormányos.....	14
5. beszéd: Isteni küldött – emberi gyöngesség.....	14
6. beszéd: Útban Róma felé.....	15
7. beszéd: Ingadozó léptekkel – Rómából.....	15
Az Egyház első „fejedelmei” Szent Péter:	15
Szent Pál:.....	15
Együttes beszéd: Róma császároszlopainak diadalmasai.....	15
B/ rész – a/ csoportja: a „kis liturgia” szövegeihez fűzött beszédek.....	15
1. (Introitus) beszéd: Isten az én ismerőm.....	15
2. (Introitus) beszéd: Péter, a mi kösziklánk	16
1. (Oratio) beszéd: Az Egyház hűsége	16
1. (Graduale) beszéd: Előljárókat rendelt fölénk az Úr.....	17
2. (Graduale) beszéd: Kiket emlegetünk nemzedékről nemzedékre?	18
1. (Offertorium) beszéd: Halászok – fejedelmek	18
1. (Secreta) beszéd: Kísérje cselekedetünket az apostolok imádsága	19
1. (Communio) beszéd: Az isteni ígéret.....	19
2. (Communio) beszéd: Az állandóan valósuló ígéret	19
1. (Postcommunio) beszéd: Az apostolok szava – közbenjáró.....	20
2. (Postcommunio) beszéd: Angyalod az én menedékem.....	20
B/ rész – b/ csoportja: az Evangéliumhoz adott beszédek.....	21
Különálló beszédek	21
a) alcsoport: Mi az Egyház hordozta érték?.....	21
1. beszéd: Szent Péter hajójának kincsesládája	21
2. beszéd: Az isteni kinyilatkoztatás életté teremtése	22
3. beszéd: A kinyilatkoztatás hivatása	23
4. beszéd: Oszlopok – az emberfolyondár mellé	23
b) alcsoport: Kik az isteni ige hordozói?	24
1. beszéd: A „két nagy”	24
2. beszéd: Róma – az örök város	25
3. beszéd: Az Úr örök hangszórói.....	26
c) alcsoport: Tételtek – teljesen önálló beszédek kidolgozására	27
1. beszéd: Az Úr követői	27

2. beszéd: Az igazi út fényvetői.....	27
3. beszéd: A készséges követők.....	27
4. beszéd: Az igehirdetők útja	28
5. beszéd: Az áldozatosak földi bére.....	28
6. beszéd: Az áldozatosak égi jutalma	29
d) al csoport: Szimbolikus fogalmak és életképek.....	29
1. beszéd: Csak kapukat zárunk és nyitunk?	29
2. beszéd: Lélekkincseket is örökönk?	29
3. beszéd: Életutakat is nyithatunk?.....	30
A méhcsalád is jelképpé alakítható.....	30
1. beszéd: A falu apró népe	30
2. beszéd: A falu szorgos népe	30
3. beszéd: A falu „mézgyűjtői”.....	30
A „múzsák vára” is jelképezheti az Egyházat	30
1. beszéd: Az igazság háza	30
2. beszéd: A szépség vára.....	30
3. beszéd: A jóság temploma.....	31
Az „Isten háza” is képként használható	31
1. beszéd: Igazság fényét lobbantja	31
2. beszéd: A jóság hangját csendíti.....	31
3. beszéd: Az Isten vezető kalauz szeretetét kínálja	31
Az ember önállósága és kötöttsége is tétellé alakítható	31
1. beszéd: Parancs – az isteni ige.....	31
2. beszéd: Választhat az ember lelke	32
3. beszéd: Istenivé leszen – a készségesek lelke.....	32
Az állandó Isten dicséret is anyagot alkothat	32
1. beszéd: Világosabb a látás.....	32
2. beszéd: Erősebb az élet	32
3. beszéd: Istenhez tapadó az élet	33
A tanítók személye is tárgyul kínálkozik.....	33
1. beszéd: Első tanító: a szülő.....	33
2. beszéd: Második tanító: az igehirdető.....	33
3. beszéd: A harmadik tanító: az Úr szolgája	33
Hogyan revelálja Magát a Mester?	33
1. beszéd: Az érdeklődő Mester.....	34
2. beszéd: A felelő tanítvány	34
3. beszéd: A jutalmazó Mester	34
1. beszéd: Kősziklára épít a Mester	34
2. beszéd: Látható kőszikla – Péter.....	34
3. beszéd: Láthatatlan Szikla – a Mester	34
Beszédláncok	34
I. beszédlánc címe: Az apostolok	34
1. beszéd: A „tizenkettő”.....	34
2. beszéd: A „kettő”	35
3. beszéd: A többi apostol	35
4. beszéd: A mai élet apostolai	35
II. beszédlánc címe: A történelem ítélőszéke előtt	35
1. beszéd: Az utókor ítél.....	35
2. beszéd: A hízelgő hamar „örökít”	35
3. beszéd: Császári trónok inognak.....	35
4. beszéd: Örök élet áldozatosai felmagasztosulnak.....	35
III. beszédlánc címe: Halászok és sátorkészítők.....	36
1. beszéd: Kik a „nagyok”?	36
2. beszéd: A lélek nagyjai	36
3. beszéd: A lélekkalászok	36

4. beszéd: Az örök sátrakat verők.....	36
IV. beszédlánc címe: Hűségesek – a halálig	36
1. beszéd: A börtön bilincsei között.....	36
2. beszéd: A Kereszt tövében	36
3. beszéd: Az ostorok és hajótörések szenvedései alatt.....	37
4. beszéd: A vérpadon.....	37
B/ rész – c/ csoportja: a Szentleckéhez írt beszédek	37
Különálló beszédek	37
1. beszéd: „Lesújtva némelyekre az Egyházból...”	37
2. beszéd: Az üldözött fejek és az imádkozó Egyház	39
3. beszéd: Meghallgatja-e Egyháza imáját az Úristen?	39
4. beszéd: „A láncok lehullottak kezéről”	40
5. beszéd: Milyen kötelékek hullanak le a mi kezünkről?.....	40
6. beszéd: „Övezd föl magadat és kövess engem”	40
7. beszéd: A Mestert követők élete	41
8. beszéd: Isteni intések észlelése	41
9. beszéd: Az égi hangokra való rezonálás.....	42
10. beszéd: „A kapuhoz..., amely magától megnyílt előttünk...”	42
11. beszéd: „Kimentett Heródes kezéből”	42
Beszédláncok	43
I. beszédlánc címe: „Mit liheg az üldözök lelke?”	43
1. beszéd: Gyűlöletet	43
2. beszéd: Halált!	43
3. beszéd: Halál után is halált!.....	43
4. beszéd: Végső eltaposást!.....	43
II. beszédlánc címe: „Mivel felel az üldözöttek lelke?”	43
1. beszéd: Áldozattal	43
2. beszéd: Mindent – a lelkiekért!.....	44
3. beszéd: Mindent – az örök életért!	44
4. beszéd: „Mors – vita”	44
III. beszédlánc címe: „Az Isten rabjai”	44
1. beszéd: Az „Úr rabjai” vagyunk	44
2. beszéd: Az Úr a „fogságban” is velünk!.....	44
3. beszéd: Az Úr szabadítót küld nekünk	44
4. beszéd: Az Úr gyermekei leszünk.....	45
IV. beszédlánc címe: Az élet „örségein” keresztül	45
1. beszéd: Az „első örség”.....	45
2. beszéd: A „második örség”.....	45
3. beszéd: A „vaskapu örségén”	45
4. beszéd: Az „örök kapuk örségén”	45

Előszó

A mai ünnep azt a két apostolfejedelmet ünnepli, akikről ezt mondja a könyörgés: „akiktől az igaz hit kezdetét vette”. Következésképp azoknak az emlékéhez zárandokolunk, akik a hit forrásánál, a mi Urunk Jézus Krisztus lábainál, illetve különleges, csodás lélekmegvilágosításánál vették az Úr igazságait. – Szinte nehéz szabadulni a **forrás** gondolatától, amelynek sodródó **áramlása** a hozzá forduló **lelki üdítése**. Ez a forrás az **isteni Ige**, és kínálója az Úr választotta **apostol nemzedék**. – Ha mármost ennél a gondolatnál maradunk, akkor természetesen azok a tételek kopogtatnak, amelyek a kinyilatkoztatás, a kinyilatkoztatás őrzői, hirdetői kérdéscsoportjából meríthetők. – Természetes folytatása lehet mindennek az a kérdés: milyeneknek kell lenniök az igazi igehirdetőeknek? Itt azután az igazságot **élettel pecsételő** életéről lehetne szólni... De olyan életéről, amelyek azt is igazolják, hogy a világ múlandósága mellett az isteni igazság hirdetőié az igazi dicsőség. – Továbbá az Egyház alapításáról lehetne szólni... Bár ezek a gondolatok egy része a liturgikus szövegekre is átcsapnak, mégis elsősorban **elméleti valóságukban** – az ünnep **jellegének** érintésénél tárgyalhatók. – Ezért azután **A/ alatt** ezek a kérdések említhetők. **B/ alatt** az „írott liturgia” szövegmagyarázatai következnek. A **B/ – a/ alatt** a „**kis liturgia**”, majd **B/ – b/ alatt** az **evangéliumi** szöveg és **B/ – c/ alatt** a **Szentlecke** értelmezése tárul elénk. – A **B/ – b/** alatti csoportban kerül megbeszélésre különösképpen Krisztus személyisége és az Egyház alapítása, továbbá a bűnbánat szentsége. Előbb különálló, majd beszédláncot alkotó beszéd/vázlatokban. – A **B/ – c/** alatt elsősorban a fogságban lévő és csodás módon kiszabaduló Péter történetét ismertetjük. A tételek tehát a segítő Mester gondolatköréből meríthetők. Itt is először különálló, majd láncokba fűzött beszéd/vázlatokat adunk. – Lássuk most ezeket egyenként.

* * *

A/ rész: az ünnep jellegét érintő beszédek

Ennek a résznek általános tartalmi körvonalozását az előszóban találhatjuk. – Többségében különálló beszédeket közlünk itt.

1. beszéd: Kinyilatkoztatás és hittudomány

(Isten szavainak jelentkezése)

Bev.: A tudós ajkáról igen gyakran halljuk, hogy a kinyilatkoztatás tárgyi tartalmát az **Egyház élő tanítása** foglalja magában. Ezért olvassuk: „Tudtotokra adom, testvérek, hogy az általam hirdetett evangélium nem embertől ered” (Gal. 1,11). – De kérdezhetnők: hogyan száll lelkünk szentélyébe az isteni ige?

1. Péter kapta, őrizte és közölte az isteni ígét.

A mai napon a két főapostol halála napján azokra gondolunk, akik lélekbe zárva, kegyelettel őrizve – hirdetni kezdték. Az apostolfejedelemnek, Péternek elsőrendű feladatként jutott osztályrészül az isteni ige hangoztatása és igaz tanítása.

a) Ő maga hallgatta az Úr szavát, tehát **élő tanúja** az ígének. Hiszen állandó kísérője volt a Mesternek. Az odaszegődés is annak eredménye, hogy **hívta** őt a Mester. „Mikor a galileai tenger mellett járt, látott két testvért, Simont, aki másik nevén Péter, és testvérét, Andrást. Halászok voltak és hálót vetettek a vízbe. Így szólott hozzájuk: „Jöjjetek utánam! Én emberhalászokká teszek titeket” (Mt 4,18-19). És később az Ő tanítását hirdette. „Te vagy a Messiás, az élő Isten fia” (Mt 16,16).

b) Majd azt is tudjuk, hogy az **ígéket őrizte**. – Hallás alapján lélekbe rejtve tovább vitte az isteni ígét és szívében őrizte annak igazságát. Mégpedig nem egyszerű emberi erőkre támaszkodva, hanem a Mester égi segítségének áldásával. Így azután az egyszerű halász az isteni igazság őrzőjévé változott. Ennek alapja: „Én azonban imádkoztam érted, hogy meg ne fogyatkozzék a hited, hogy te egykor megtérve megerősítsd testvéreidet” (Lk 22,32).

c) Azt, amit vett, azt **ő közölte is**. Olvasd csak: „Péter erre a többi tizenegyőtől körülvéve előlépett és emelt hangon ezt a beszédet intézte hozzájuk: „Zsidó férfiak és Jeruzsálem minden lakója! Vegyétek tudomásul és figyelemmel hallgassátok szavamat” (Ap.Csel. 2,14). „Azok pedig szétszéledtek és mindenütt hirdették az ígét. Az Úr együttműködött velük és tanításukat csodákkal kísérte és hitelesítet-

te” (Mk 16,20). – Ez az alapvetésben birtoklás és meghirdetés arra vall, hogy hűséges teljesítése annak a rendelkezésnek, amelyet a Mestertől vett a választott tanítvány. Alázatos hordozója lett az isteni igének, majd áldozatos tanítványává az isteni igazságnak, és végül is a kereszthalállal emeltetett égi Mesteréhez.

2. De Péter apostol mellett ünnepeljük a nemzetek apostolát is: Pál vette, tanította és kifejtette az isteni igét.

Szent Pál feladata kettős irányú. Ő is őrző és tanító, de kiemelten a népek apostolává küldetett. Ebben a küldetésben az is bennfoglaltatott, hogy az isteni ige egybecsendülő keretben jelenjék meg az emberek előtt.

a) Azért feladatává lett, hogy az örök isteni igéket, a kinyilatkoztatást – **rendszerbe fogja**. Tanításának rendszeres lényege: a megváltás áldozati tényéből fakad az üdvözülés boldogsága. – Ezt hirdette **előre** Izaiás: „Pedig ő a mi gonoszságainkért sebesített meg, a mi bűneinkért töretett össze, a mi békességünkért van rajta a fenyíték, s az ő kék foltjai által gyógyultunk meg... Feláldoztatott, mert ő maga akarta, és nem nyitotta meg a száját; viszik mint a juhok leölésre, és mint nyírója előtt a bárány, elnémul, és meg nem nyitja száját” (Iz. 53,5 és 7). – Ezt tanította a Mester: „A béres azonban, aki nem pásztor, akinek a nyáj nem tulajdona, otthagya a juhokat és elfut, amikor látja, hogy jön a farkas. A farkas elragadja és szétkergeti őket” (Jn 10,12). – Ezt magyarázza szent Pál: „Ezért új szövetség közvetítője ő (Krisztus), melyben a meghívottak a megígért örökké tartó örökségben részesülnek. Előbb azonban az előző szövetség idején elkövetett bűnök megváltásáért el kellett szenvednie a halált” (Zsid. 9,15).

b) Ezt az igazságot meghirdette és a **népek kincsévé tette** az Úr választott edénye. Szent Pál nagy hármastanítói útja ismeretes. Egészen a spanyol határokig eljutott. Levelei megmutatják, hogy mekkora területen járt. Damaszkuszba – **Saul** indult, de a nagy világot bejárva Róma városában **Pál** adta véráldozatát.

c) De az **isteni igét őrző** Péterrel **egybevetette tanítását**. „Kinyilatkoztatástól indítva mentetem föl, s megbeszéltem velük, a tekintélyesekkel külön is, az evangéliumot, amelyet a pogányok közt hirdetek, hogy hiába ne fáradozzam vagy fáradtam” (Gal. 2,2). – Sőt a döntés is Péter joga és kötelessége, amelyet híven követ a „nemzetek apostola”. – „Ellenkezőleg a mi hitünk az, hogy Urunk Jézus (Krisztus) kegyelme által üdvözülünk, és éppen így ők is” (Ap.Csel. 15,11). Ez döntés volt a zsidók és pogányok kérdésében.

Bef.: Hogyan ért tehát hozzánk az Isten igéje? Az Isten szava **emberi értelmezéssel** ültetett ember lelkébe! Péter őrizte és tanította, Pál az egész világon hirdette és terjesztette. De ezt is **isteni erővel** és a Szentlélek felvilágosító kegyelmével! – Végül igazság tehát ez: egek Ura csendítette, emberi ajak hangoztatta, de az isteni kegyelem életté alakította.

*

Ez a beszéd ráépíthető a következő példákra.

a.) A „Quo vadis?” regény leírja a Rómából menekülni akaró Péter életét... A Mester kérdésére az a válasza: maradok és meghalok Érted!

b.) Mindenekfelett ráépíthető a Mester **hívó és hatalmat adó** szavaira...

c.) Majd alkalmas példa: L. Douglas „**A nagy halász**” c. regénye, amelyben eleven színezéssel lép eléink az egyházfejedelem alakja.

c.) Végül kitűnően értékesíthető az a közismert kép, amelyen Péter hajóján viharban is **diadalmos a Úr hajója**...

d.) Utolsónak ajánlható az a példa, hogy **Róma terein** a nagy Traianus és Hadrianus hatalmas oszlopán – **a két apostol áll**... Lám! Tempora mutantur...

*

2. beszéd: A világ hatalmasainak rabja

(Erkölcsei beszéd: Az Úr követjeinek sorsa)

Bev.: Mindkét apostol fogoly. – Először is „rabja” a Mester hirdette igazságnak. Ez „lélekelragadtatás”. Azután rabja – az igazságtól féltő és remegő „hatalmasnak”. Ez azután fizikai rab-

ság. – Nézzük ma: hogyan viseli az „Úr megszállottjait” a földi hatalmas?

1. Földi hatalom – féli és rettegi.

Akiket a Szentlélek indít, azok az isteni ígéknek hirdetői. Törhetetlen és egekbe ható felelősséget hirdető igazságot közölnek.

a) Ezért el akarja némítani ajkukat. A földi hatalmas ugyanis nem mindig az isteni és lelkiek hirdetője. Csak földi életet hirdet. Ezért szeretné, ha nem hangzanék az isteni ige döntő ereje.

b) De ha ők hallgatnak, – a kövek beszélnek... Jól jegyezd meg: „...ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak megszólalni” (Lk 19,40). Az igazság követelődzik. Ez az emberi ész östörvénye. A számtan tétele nem vitázik és nem enged. „Kétszer kettő négy”. – De az igazságért való **szenvedés** hősokeet szül. Gondoljunk csak István vértanúra, aki a halál áldozatánál így imádkozik: „Bizony látom a megnyílt eget, s az Emberfiát, amint az Isten jobbán áll!” (Ap.Csel. 7,56). Ezért van az, hogy **ettől a lelkület-től**, ettől az erőtől retteg a földiek uralkodója!

2. Földi hatalom láncra veri.

Az apostolok üldöztetése, majd a katakombák vértanúi története azt mutatja, hogy a **lélek ereje** elpusztíthatatlan.

a) A cselekvő kéz ugyan bilincsbe verhető és mozdulatlan... De ez a **közvetlen** hatást gátolja. A példa, az erős hit szemlélése azonban indító és nevelő erejű (Bulwer: „Pompeji végnapjai”; Olintus pap és Glaucus pogány esete...).

b) De a lélek szárnyalása mindig tevékeny. Az emberi szellem le nem nyugózható. A természet törvénye, hogy a görönggyel eltemetett búzaszem is kikel és eget kér... Az isteni törvény szerint pedig az **életet adó isteni ige** – mindig tevékeny. Erről mondja az Írás: „Bizony, bizony mondom nektek: látni fogjátok, hogy megnyílik az ég és Isten angyalai föl-alászállnak az Emberfia előtt” (Jn 1,51). De ugyancsak erre vonatkoztatható: „Mindaz, aki hallgat az Atyára és tanul tőle, hozzám jön” (Jn 6,45).

Bef.: Az erőszak mártírokat nevel. Tertullian szava: Sanguis martyrum, semen Christianorum.

3. beszéd: Az „Úr Krisztus rabja”

(Erkölcsi beszéd: A Krisztushoz tapadás)

Bev.: Valóságban rabok-e az apostolfejedelmek? Igen! De Krisztus rabjai. – Mit jelent ez a **sza-bad ember** világában?

1. Igéihez varázslatosan ragaszkodó.

A Mester az élet Tanítója, mert az ég Ura Követe. A hivatását így rögzíti a Messiás: „Annak, aki küldött engem, az az akarata, hogy abból, amit nekem adott, semmit el ne veszítsek, hanem föltámasz-szam az utolsó napon” (Jn 6,39). – Ez az élethang és a végnélküli jövőt is előrevetítő életdiadal magá- val ragadja a tanítványokat és nemcsak a földet, hanem az eget is látják.

a) Ezt olvassuk – az **égbe nézőkről**: „Tudok egy Krisztusban élő emberről, aki tizennégy évvel ezelőtt – testben-e, nem tudom, testen kívül, nem tudom. Isten a tudója, – elragadtatott a paradicsomba és kimondhatatlan szavakat hallott, amelyeket ember el nem mondhat” (2Kor. 12,2-4).

b) De ezt is olvassuk – a **földre tekintőkről**: „Ne gyűjtsetek kincset a földön, ahol moly és rozsdá emészt, ahol tolvajok betörnek és lopnak. Gyűjtsetek kincset a mennyben, ahol se moly, se rozsdá nem emészt, tolvajok nem törnek be és nem lopnak. Ahol a kincsed, ott a szíved is. A test világa a szem. Ha szemed ép, egész tested világos lesz” (Mt 6,19-22). „Tudjuk ugyanis, hogy ha földi sátrunk leom- lik, Istentől kapunk lakóházat: örök hajlékot a mennyben, amit nem emberkéz rakott. Ezért is sóhajto- zunk itt, mert mennyei hajlékunkat óhajtjuk felölneni” (2Kor. 5,1-2). – Ezek is az eget vágyták és így szinte elragadtatással **ilyenné** alakulnak: „...halljuk, hogy a mi nyelvünkön hirdetik Isten csodás tette- it”. Ámultak-bámultak valamennyien és kérdezték egymástól: „Ugyan mi lehet ez?” Mások meg gúnyosan megjegyezték: „Teleítették magukat édes borral!”... Péter erre... előlépett... Nem részegek ezek... hanem az, amit megmondott Joel próféta: ...szétárasztom minden emberre Lelkemet, fiaitok és lányaitok prófétálni fognak, az ifjak látomásokat látnak, s álmokat álmodnak a vének...” (Ap.Csel. 2,11-13 és 14, 15,16 és 17)...

c) Így azután érthető ez a lelkület: „Ezt a kincset cserépedényben őrizzük, hogy az erő túlradó nagyságát ne magunknak, hanem Istennek tulajdonítsuk. Mindenfelől szorongatnak, de össze nem szo- rítanak, kétségeskedünk, de kétségbe nem esünk, üldözést szenvedünk, de elhagyottak nem vagyunk, földre terítenek, de el nem pusztulunk, testünkben Jézus kínszenvedését hordozzuk szüntelen, hogy Jézus élete is megnyilvánuljon testünkön” (2Kor. 4,7-10).

2. Igéiért életet áldozó.

A belső meggyőződés külső jele: mit áldoz felfogásáért az ember? Az apostoloknál mit látunk?

a) Lelkesedésüket ez a tétel fejezi ki – a meginduláskor: „Mindjárt otthagyták atyjukat a bárkával és nyomába szegődtek” (Mt 4,22).

b) Majd az egész **tanító szakaszban** követték a Mestert.

c) Egyszer inogtak meg – félelemből: „Erre (a tanítványok) valamennyien elhagyták őt és elfutottak” (Mk 14,50).

d) De mind halált halt Érte – hűséges odaadásból.

Bef.: De mi ennek végső eredménye? Az égi örök élet **dicsősége** és „**örök Egyház**” földi **hódolata**.

4. beszéd: A kötelékek

(Erkölcsei beszéd: Az ember kötelékei)

Bev.: Az Írás szövege szerint láncok nehezdednek Péter kezére, hogy **rabjává tegyék** – a földi hatalomnak. De miért nehezdednek rá? Azért, mert „szerető rabja az isteni Mesternek”. – Vizsgáljuk csak ma ezeket: ezeknek a „láncoknak” jellegét és értékét.

1. Földi láncok – a szabadság terhei.

Általában azokat terheli, akik a **földiek ellenségei**. – Lényegük?

a) Ember köti a másik ember karjára. Bűnösére... Ellenségére... Sőt – gyakran – az igazság embe-rére.

b) Ennek eredménye? A földi szabadság korlátozása. A földi hatalom büntető erejének éreztetése. A szabad gondolat elnyomása. – Azt már itt is meg kell jegyezni: a szellem le nem láncolható! Péter példája is ezt igazolja.

2. Égi kinyilatkoztatások ereje – egekhez láncoló.

Itt olyan „láncról” van szó, amely a földiek feltörését leláncolja, de az égbetörés lehetőségét felfo-kozza.

a) Ezeket az Isten adja. Természetben... Égi szóban...

b) Ezeknek lendítő erejét az ember érvényesíti. Jelszó: „Ha tehát Krisztussal föltámadtatok, keres-sétek ami odafönn van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján” (Kol. 3,1). Alaperő: „Én pedig, ha fölma-gasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok” (Jn 12,32). – Természetes életszolgálat erőivel: „Az ember úgy születik nyomorúságra, mint a madár repülésre” (Jób 5,7). – Természetfeletti megszentelő-dés kegyelmével: „Bizony, bizony mondom neked: Aki nem születik vízből és (Szent)lélekből, nem mehet be Isten országába” (Jn 3,5) és: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, bennem marad és én őbenne” (Jn 6,56).

Bef.: Ember kötelékei – múlandók, Isten szavai – „soha el nem múlnak” (Mt 24,35)

4/a. beszéd: A kötelékek

(Erkölcsei beszéd: Isten és ember fonta lélekkötelékek) – (1950) (Előző más formája)

Bev.: Kötelék oldási hatalom hordozója szent Péter, és így önkénytelenül tolul ajkunkra a kérdés: milyen lélekkötelékeket ismer az Írás? A felelet egyszerű: kettős kötelék szerepel mindig a kinyilat-koztatásban. Az első: **Isten adta életkötelékek**, a második: az **ember fűzte bűnkötelékek**. – Értelmez-zük csak ezeket néhány szóval.

1. Az Isten fonta kötelékek – szabályozó és felemelő erők. Az Isten adta **életkötelékeken** azokat a törvényeket, egybefonódást adó isteni elgondolásokat értjük, amelyek világot, embert és Istent egy-befonják.

a) **Lényegük** ez: Istentől erednek és Istenhez térnek vissza.

b) **Belső lendületük** a szeretet, amely Isten lényege és mindent Istenhez fűz. Még akkor is, ha ez az embereken is érvényt talál.

c) Időrendileg, helyhatározólag elméletben kívül esik az emberi kereteken, mert végtelen és min-denütt jelenlévő Istentől erednek, de valóságban az Isten szent tervei szerint az ember világához is tar-toznak, mert minden földi személyt önmagukhoz és Istenhez fűzik. Így tehát végnélküliek, de a véges világban is prelúdiumként, jelentkeznek. Tartalmuk: „Most azonban fölszabadultunk a törvény alól, mert meghaltunk annak, ami lenyűgözött, s ezért új lélekben, s nem az elavult betű szerint szolgálunk”

(Róm. 7,6).

2. Az ember fonta kötelékek – lenyűgöző erők. De vannak kötelékek, amelyeket **ember fon** maga körül. Ezek tökéletlenségek, hibák és különösen a bűnök.

a) Ezek **leláncoló** kötelékek. A lélek szárnycsapásait gátolók. Prométheusz az ember, pedig **sasnak** teremtette az Isten. Földi lesz az ég helyett. Ne feledd: „Ha tehát föltámadtatok Krisztussal, keresetek ami odafönn van...” (Kol. 3,1).

b. Ezek **tépő kezek nyomán** fűződnek az ember lelkére. Letépi Isten lelkéről és hozzá fűzik a sántán birodalmához. – Életük alaphangja: „Nem szolgálók!” (Jer. 2,20).

c) Ezek a **Gonosz** diadalmának látszó láncai, de emberéletet egészen leszűkítő, anyagiassá bilincselő erői. – Az emberben sok a túlzottan földi és könnyen elgyengül a lelki. A magyar írók egyike szerint (Szabó Dezső) „túl erősen mártott a föld sarába”.

Mi most **szent Péter** nagy kincse? Az a hatalom, hogy a **földi kötelékeket oldhatja** és így az embert újra „Isten rabszolgájává” **szabadítja**... Mert: „Deo servire requare est”. – De ez is csak a **szere- tet** alapján mehet végbe. Aki **elfordul** a földtől és **bánkódás** után szeretettel fordul az ég felé, annak földi kötelékei oldódnak. A lényeg: a szeretet, mely Istenhez fordul, a szeretet, mely Istentől felé árad és a szeretet, amelynek ereje old. Az az igazi oldó; mert Péter is csak akkor oldhatja az embertársat erő bűnös bántalmat, ha a **szere- tő megbocsátás** csendül fel a megbántott lelkéből.

Bef.: Isten köteléke a szeretet; ember kötelékeit a szerető Isten és a megbocsátó szeretet oldja. – Vigyék magatokkal ezt az egy gondolatot: szeretet ereje oldozza bűnkötelékeiteket és a Szeretet Ura újra magához kapcsol minden bűnbánatot tartó embertestvért!

5. beszéd: Kötelékek oldása

(Dogmatikus beszéd: A bűnbocsánat)

Bev.: A szellemi életben a gonosz lélek és a gonosz akarat lehet az ember rabláncra fűzője. – De van-e kötelékoldó?...

1. A gonosz kötelékét oldja – az Isten Követe.

A gonosz lélek első diadala – a paradicsomi elesés. Ennek terhe – egyetemes **életstatust** teremt.

a) Ettől old és ebből megvált – a Bárány áldozata.

b) Ettől megtisztít – a keresztség csorduló vize.

c) Ettől a köteléktől azután megszabadulva, „Isten fiává” nemesedhet a föld zarándoka.

2. A bűn kötelékét oldja – az Úr földi követe.

Az ember egyéni életét is megterhelik a bűnök kötelékei.

a) Mik ezek? Az egyéni bűnök és a rossz szokások. – Itt felelősség is van – az **embertárssal** szemben is!

b) Hogyan győz felettük az ember? Ő maga csak küszködve. De Isten szolgálja – bűnököt bocsátva.. Végül a volt bűnöst a természetfeletti kegyelem ajándékaival gazdagítva.

Bef.: A gonosz lélek Ura az Isten, a gonosz lélek rabszolgájának felszabadítója – az ember.

6. beszéd: Üzenetek az égből

(Erkölcsei beszéd: Az apostolfejedelem üzenete)

Bev.: Péter apostol ünnepét ülve, Simon Péter üzenetét szeretnők hallani. – Szól-e hozzánk Simon Péter, hogy hallgatva és követve hűséges népei legyünk az apostolfejedelemnek?

1. Első üzenetet Simon, a halász küldi...

Miképpen cseng?

a) Keresd Krisztust! Saját igazolása. Belenézett Krisztus szemébe és soha el nem hagyta. Olvasd csak: „... Az Úr erre megfordult és rátekintett Péterre. Péter akkor visszaemlékezett hogyan mondta az Úr... Kiment és keserves sírásra fakadt” (Lk 22,61 és 62). – Saját boldogsága ennek a követő életnek boldog eredője.

b) Hogy elhagyj mindent! „Csak egy a szükséges” (Lk 10,42): az isteni tanítás. Ezt így követte a galileai halász: „Mindjárt otthagyták atyjukat a bárkával és nyomába szegődtek” (Mt 4,22).

2. Második üzenetet Péter apostolfejedelem diktálja.

Hogyan szól? Kövesd Krisztust! – De hogyan?

a) Aldozatos úton keresztet vivén... Belenézve az **áldozatos** Krisztus szemébe. Ez azt jelenti,

hogy te is örök kíséretül vidd magaddal **Krisztus tekintetét!**

b) Halálíg hűséges úton... Sziklává keményedve... Ez azt jelenti: erőt tanúsít a hit és élet kísértéseiben.

Bef.: És mi lesz a felelet az elhangzó felszólításra vagy égből jövő üzenetre? Röviden ez: keresem életemben és követem hűséggel! **Kis jelekben** is található, de egész életen át **követhetem**. – Simon Péter, egyszerű halász! Követlek Krisztus hajóján!

7. beszéd: Miért néz a katolikus ember Róma felé?

(Dogmatikus beszéd: Róma)

Bev.: Róma a földi ember szemében – az élet központja, és az örök értékelés szemszögéből az Isten országának elővárosa. – Miért fordulunk tehát oda?

1. Az égi Mester helyettesének útmutatását lessük.

a) A Mester tanítása szerint **ez** az igazság: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem jut az Atyához, csak énáltalam” (Jn 14,6). Továbbá: „Én vagyok a világ világossága. Aki engem követ, nem jár sötétben, hanem övé lesz az élet világossága” (Jn 8,12). Végül: „Aki a jó magot veti, az az Emberfia...” (Mt 13,37). – Mindez a Mester tanításának értéke.

b) De a Mester tanítása szerint így jelentkezik az igazság: szól Péter utódja... Szavában csendül az Úr szava: „... Én azonban imádkoztam érted, hogy meg ne fogyatkozzék a hited, hogy te egykor megtérve megerősítsd testvéreidet” (Lk 22,32). – „Menjetek tehát, tegyetek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket az Atya és Fiú és Szentlélek nevében...” (Mt 28,19).

2. És így az égi Mester örök igazságait vesszük.

a) Péter tanításáról ezt mondja a Mester: „Aki titeket hallgat, engem hallgat. Aki titeket megvet, engem vet meg, aki pedig engem megvet, azt veti meg, aki küldött engem” (Lk 10,16).

b) Péter vezetéséről ezt írja elő a Mester: „Legeltesd juhaimat!” (Jn 21,17). Tehát: Róma szava – Krisztus szava.

Bef.: Így tehát Róma nekünk a világító városunk. **Onnét** vesszük életutunk fényét és oda térünk vissza – örök boldogságunk „városába”.

8. beszéd: Az örök szolgálat

(Erkölcsei beszéd: Isteni szolgálat)

Bev.: Az esztergomi főegyházmegyei zsinat alatt elemi erővel rögződött elém a gondolat: Az Egyház törhetetlen sziklának tudja magát, amelyen a pokol hatalma sem vesz erőt. A bölcs előadó ajkán ugyanis úgy szólt a szó, mint azon a törhetetlen szolgáljon, aki biztosan tudja, hogy minden határozat – bármily kicsinynek látszik is – a világfergeteg förtelmei közepette eleven indítója a papok és hívek mélyebb, örök vonatkozású lelki életének. Ott nem az „új világ születésének” **problémája** égett, hanem az igazi, az **örök világ szolgálata** izzott.

A nemes együttes lelke pedig azt sugározta: filii Dei conveniunt in unum.

1. Kicsiny káplánszoba drága lakóinak, a mi Szemináriumunk tisztalelkű hajdani növendékeinek írom e sorokat és szeretném fülükbe súgni egyenként: **fenséges hivatás, drága fiaim, ennek az Egyháznak szolgájává magasztosulni!**

Én jól tudom, hogy azok a csendes szobák igen gyakran hallják azt a zsinati gondolkodásból előretörő, imádkozó töprengést: **quid hoc ad aeternitatem?** Hangzik ez akkor, amidőn az egyéni élet körül kísértők a hullámverések... Cseng ez akkor, amidőn a hívek érdekében születik sok-sok elmés elhatározás... Felzúg ez akkor is, amidőn a világ zaja hangosan követelődzik az isteniekkel szemben... És a szerény szoba áldozatos Úr-szolgája döntéseket hoz, indításokat tesz, életfokozásra indul és az Úr katonájaként **csak az örök értékek** munkásává szerényedik...

2. De azt is jól tudja az Úr szolgálóinak apraja és nagyja: **aki alázkodó lélekkel az egy szükséges szorgalmazójává egyszerűsödik, az az örök élet világában az egek Urának trónusa körüli udvarlónak emelkedik.**

Bef.: Az esztergomi zsinat legmegindítóbb ténykedése az a befejezés volt, mellyel az egyedüli törvényhozó, a bíboros érsek az Úr oltárán nevével jegyezte és törvényerőre emelte a határozatokat. – Drága lakói a falvak és városok kis káplánszobáinak! A ti Uratokkal csendes magányosságban megszületett elhatározásaitokat, sok nemeset az örök életre vonatkozóan, a reggeli szentmisétekben erősíti

meg az egyedüli és örök Törvényhozó. Hogy pedig az imádkozás indította, az elmélkedés leszűrte és így magatok hozta szent élettörvényeket azután hűségesen követhessétek, azért naponta imádkozik a titeket – fratres in vinea Domini laborantes – most is nagyon szerető „alma mater”-etek.

9. beszéd: Ha Róma szól!...

(Dogmatikus beszéd: Roma locuta...)

Bev.: Megszoktuk már, hogyha Róma beszél, akkor a lélek felé fordítja az ember figyelmét. Nem hiába igaz, hogy az Úr Jézus azért állította népének élére a pásztorok pásztorát, hogy állandó gondozás mellett időről időre felemelje szavát és odairányítsa a figyelmet, ahol a lelki értékek pihennek.

1. Róma szava a lelkek ébresztője.

a) A földi gondok, fáradtságok egészen beleágyaznak bennünket az **anyagiasság világába**. Gondjaink nagy terhét jelenti a kenyér, melynek megszerzése kiszívja ereink javát. Fenyegető a veszély, hogy az istenfiúságra hivatott ember a földet gyúró, földből és földért élő értéktelen vegetatív lényé silányul.

b) Ezt a veszélyt hártja el fejünk felől Róma, amikor a világhoz intézett szavával a figyelmet a lelkiekre téríti. Az embernek jól esik, ha reá döbentik arra a fenséges öntudatra, hogy égi eredete örök célok felé lendíti. **Ez a nagy és fenséges tudat: tevékeny erő**, amely állandó munkára serkent. Az ember tudatos napraforgó lesz, amely az örök élet napja: a mindenható Isten felé fordítja tekintetét. De keresve-keresi az eget, amelynek kegyelméből öltözteti lelkét változatos színárnyalatokba. A föld az élet lehetőségének színtere; az anyag az emberi élet fennmaradásának alapja; de az élet virágbaszökkenése a kegyelmi erők munkájának eredménye.

2. Az élet teljességéhez tehát nélkülözhetetlen az égiek kegyelme.

Íme a római beszéd értelme és értéke. Az embert odafordítja ahhoz az életforráshoz, ahonnan a lélek számára megcsurran az éltetően üdítő erő. Az élet dohogó robajában odafordul a lélek értékei felé és benne megtalálja életének tartalmát, boldogságát és örömeit.

Bef.: Ezért hallgatom áhítatos lélekkel Róma szavát, mert nem a földi hatalom erejével és súlyával, hanem az isteni küldetés kegyelmi közvetítésével lendít a földi boldogság és az örök élet távlatai felé. – Róma beszél, és áldozatos, készsleges lélekkel hallgatja, követi az égiek felé törő hívő lélek.

10. beszéd: Az Úr dicsőségének hirdetői

(Erkölcsei beszéd: Életapostolok)

Bev.: Néma-e a „csendbe boruló” világ, vagy zeng benne Izaiás próféta dala: „Szent, szent, szent az Úr, a seregek Istene, dicsőségével tele van az egész föld!” (Iz. 6,3). – Mik és kik alkotják ezt a szent kórust?

1. A „nagyvilág”...

Az egész világról így kell gondolkodni: „Kezdetben, Uram, a földet teremtetted, az egek a te kezdeből születtek” (Zsid. 1,10).

a) Ezért zeng némán ezek gyönyörűsége – örök dalt a Teremtőjének: „Tiéd az ég, és tiéd a föld, te alkottad a föld kerekességét és mindazt, ami rajta vagyon... Igazság és jog királyi széked alapja, irgalom és hűség vonulnak előtted” (Zsolt. 88,12 és 15).

b) Vagy nem „dal”-e a csillagvilág csodás rendje, a vizek zuhatagozása, virágok színpompája, a madarak csicsörgő csacsogása, az élet eleven sodra?... Olvasd csak: „Uram, mi Urunk, mily csodálatos az egész világon a te neved! Hisz az egeknél fenségesebb a te dicsőséged” (Zsolt. 8,2). Ez – a **tárgyi világ** dala.

2. A gyermekvilág.

Erről pedig így gondolkodjál: „Kisdedek és csecsemők szájával hirdetteted ellenségeiddel szemben dicséretedet” (Zsolt. 8,3).

a) Vajon nem cseng-e igazság és jóság „Isten angyalnépe” ajakán? (Pl.: Burnett: „A kis lord”)...

b) Ezért mondja az Írás is: „Dicsérjétek az Urat, ti szolgák, dicsérjétek az Úr nevét!” (Zsolt. 112,1). Ez a kicsorduló **ősi lélekjóság** dala.

3. Emberseregek együttese.

Ennek pedig ez a parancsa: „Énekeljétek az Úrnak új éneket, mert csodálatos dolgokat cselekedtet” (Zsolt. 97,1).

a) Közös a dicséret. Legalább: tárgyilag. De alanyilag is – életfordulók pillanatában.

b) De kiemelkedő a dicséret – a jóknak ajkán... „Ujjongva zengjetez, igazak, az Úrnak; a jámborokhoz illik a dicséret” (Zsolt. 32,1). Ez pedig az imádkozó, **öntudatos** lélek éneke!

Bef.: De mi ezeknek életjuttalma? Feleletet ad az Írás: „Sőt eléje siettél boldogító áldással, fejére drágakövből koronát helyeztél. Életet kért tőled, s te megadtad neki, hogy sokáig éljen, időtlen időkig” (Zsolt. 20,4-5).

11. beszéd: Az Úr áldozatos szolgálója

(Dogmatikus beszéd: A pápa hivatása)

Bev.: A katolikus hívő úgy fűződik a szent városhoz, Rómához, mint a gyermek lelke fonódik az édesanyjához. Róma püspökét olyan isteni **elhivatottnak** tartjuk, aki a választás és koronázás szent szertartásában a **Mester áldozatos szolgálatára jelentkezik**. Ezért van az, hogy vágyakozó tekintetünk úgy fordul az örök halmok felé, hogy a Vatikán magaslatáról égi Mesterünk hangjának csengését várjuk. **De mindig és minden megnyilatkozásában azt az útmutatást keressük, amely emberlelkünkben az Isten országának kialakítását szorgalmazza és vándorutunkon az örök élet boldog célbafutását akarja biztosítani.**

1. A föld zűrzavaros hullámverése felett állandóan fülünkbe cseng az Úr szava: „**Az én országom nem e világból való**” (Jn 18,36).

Mintha azt suttogná az égi szó: az egeből földre szálló Isten-követ, az ember csodás kibontakozása a földi életben indul, de az ég kegyelmének erejével **itt is isteni magaslatokban jár** és végső kiteljesülésében örök Atyjánál keresi tökéletes égi otthonát.

a) Az Úr földi embernyáját legeltető „pastor angelicus” is azt a szent szolgálatot teljesíti, hogy szóval és léttel Isten országának hűséges szorgalmazója. – Neki szólt elsősorban az Úr irányító szava: „Menjetez tehát, tegyetek tanítványommá minden népet” (Mt 28,19).

b) Majd ő valósítja a választottság szent küldetésével azt az evangéliumi szent ígét, amely így cseng az Üdvözítő ajkán: „Legeltesd bárányaimat... legeltesd juhaimat” (Jn 21,15 és 17).

c) Majd benne ölt testet ismételtelen az az isteni kegy, amely szent ígéletben szól az apostolfejedelmek: „Simon, Simon, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát. Én azonban imádkoztam érte, hogy meg ne fogyatkozzék a hited, hogy te egykor megtérve megerősítsd testvéreidet” (Lk 22,31-32).

d) „Isten őt tette főpappá Melkizedek rendje szerint” (Zsid. 5,10), és benne lesz egységgé a tanítói, papi és kormányzó hatalom birtoklása, amely Jézus Krisztus tanítása értelmében a lelkek vezetésének égből küldött csodás lélekkincse. – És mi odahajlunk drága lelke felé, mert fülünkbe cseng Mesterünk szava: „Aki titeket hallgat, engem hallgat. Aki titeket megvet, engem vet meg, aki pedig engem megvet, azt veti meg, aki küldött engem” (Lk 10,16). – De miért? Egyszerűen azért, mert **életzarándoklatunk tudatában az örök hajó kormányosának irányításában várjuk a biztos célbafutást**. Mindennek a tanításnak alapcsengését szent Pál tanításából csendíti: „Maga a Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten fia vagyunk. Ha pedig fia, akkor örökösei is: örökösei Istennek, Krisztusnak pedig társörökösei” (Róm. 8,16-17). – Aki aztán felemelkedik erre az életmagaslatra, és akit telít a szeretetsugárzásban jelentkező megszentelő kegyelem, az szolgálatkész zarándok Isten országának földi paradicsomában. Szerető gyermeke – égi Atyjának, testvére – földi zarándok-társának és gondos áldozatos – az égi életnek. Munkatársa az Úrnak a szebbé teremtendő földi paradicsom munkájában. Olyan **istenteni ember**, aki az égi Atya atyaságából eredezteti az emberek testvéri szent családközösségét.

2. De a földi útmutatás és magasabb rendű életkitermelés végül is csak azért történik, hogy **részelmjünk örök hivatottságunkra és rádöbbenjünk a véges világ kicsisége nyomán az örök tájak szélesen terülő végnélküliségére.**

a) Szellemi magaslat ez! Eletromzat, amely azonban csak akkor tágítja horizontunkra az örök tájakat, hogyha a mi drága Főpásztorunk tanítása és élete nyomán – a lemondások, szenvedések, küzdelmek, áldozatos szolgálatok útján felemelkedünk erre az életcsúcsra. Ha kell, az érzésekkel túlhevített ember vágyainak áhítóztottja, de az önfegyelem és lemondás után törpévé silányuló elejtettje létszen. Az erkölcsi és a metafizikai életormokon lakozók olyan horizontba feszítik tekintetüket, amelynek határait nem zárólják leívelő égbolt-kárpitok, hanem végnélküli életbe tágítják a felfutó zárófűgönyök.

b) De ki az, aki ezt a csodás világot megnyitja lelki szemünk előtt? Mindenesetre a mi égi Meste-

rünk... Ámde személyes indítását csak a lélek mélyén érezhetnők csupán, ha nem adta volna mellénk Főpásztorunkat, akinek szent hivatásává tette, hogy a szent tájakra vigye és a legtisztábban viruló fennsíkokon legeltesse bárányait és juhait. – Ebben az elhivatottságban égő pásztori lelkét az örök Pásztor lelke ihleti; áldozatos munkáját az égi Pásztor földi élete indítja; értünk végzett önsanyargató, imádságos, önátadó, szinte „magát kiüresítő” szeretetét az **örök Szeretet** lobbantja és izzítja. Így aztán ködbe vész előtte és előttünk a földi dicsőségnek sok pompája, és valósággá lesz a koronázás szertartásának jelképes tűzlobbanása, amely örök figyelmeztetésképpen suttozja az áldozatos, önfeláldozó életet vállaló krisztusi helytartó fülébe: „így múlik el a világ dicsősége”... Az Egyház élére való magasztosulás ugyanis nem a dicsőséges felemelkedést, hanem elsősorban az egész emberiség véges és végnélküli életszolgálatának elsőrendűségét jelenti. Van ebben isteni elhivatottság, de mérhetetlenül nagyobb az emberi megalázkodás, mert itt minden indítás arra a szolgálatra kötelez, hogy az Úr földi országában az Isten házanépeinek alázatos munkásává kell szerényülni.

Bef.: Befejezésül összefoglalva azt mondhatjuk, hogy nekünk Róma Főpapja, XII. Pius pápa tehát Krisztus Urunk olyan földi helytartója, aki a XX. század szörnyű fergetegében is a lélek teremtendő Isten-országának hirdetője és az örök országba segítő isteni követ Ráfael-szerű megszemélyesítője. – Meghajlunk előtte, felfigyelünk szavaira, hódolattal követjük földi zarándokúton örök tájakat mutató útjelzését és gyermeki szeretettel imádkozunk azért, hogy égi Mesterünk kegyelméből sokáig lehessen viharos életünk biztos útjelzője!

12. beszéd: A fékevesztettség fékjei

(Erkölcsei beszéd: „Péter ígéretése”...)

Bev.: Mi jellemzi leginkább a gyermeket? Olyan szertelenség, amely nem látja és nem tudja helyesen megtartani azt a mértéket, amely a bölcsesség jellemzője. „Van idő...” – „Péter tovább erősködött: Ha meg is kell hálnom veled, nem tagadlak meg”... Jézus csak ennyit mondott: „Bizony, mondom neked, még ez éjjel, mielőtt a kakas szól, háromszor tagadsz meg engem...” (Mt 26,35 és 34)... – Mik azok a fékek, amelyek a bölcs ember életének szabályozását biztosítják?

1. A higgadt mérlegelés. Látni kell az élet igazi **Pólusát**, az Istent és **Hozzá** kell igazítani a cselekedeteket.

- a) Földieket – kevesebbre értékelni...
- b) Égieket mindennél magasabbra emelni.

2. A kedély állandósítása.

Mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy érzéshullámhegy és – völgy kilengéseit szabályozni kell.

- a) Fékezni – a kirobbanást...
- b) Szabályozni – az ösztönerőt... Röviden: temperantia!...

3. Az akarat következetes egyirányba fogása. Ez már egész **életirányítást** jelent. – És mi a tartalma?

- a) Istenivé tenni a lelket. „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).
- b) Istenivé tenni az életet. „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).
- c) Istenhez juttatni az életet. „Én vagyok a föltámadás és az élet: aki bennem hisz, mégha meg is halt, élni fog” (Jn 11,25).

Bef.: A gyermekből ember lesz, az ember előregedő bölcsésé válik... De nem várjuk ezt a korban való előregedő bölcsességet. Legyünk bölcsék, de a fiatalos lendületet is egy irányba lefékező higgadsággal izzítva. – Így valósulhatott: „Jézus rátekintett és így szólt hozzá: „Te Simon vagy, János fia, Péter – vagyis **Szikla** – lesz a neved” (Jn 1,42)!

13. beszéd: A világ világosságának lobbantója lettem

Bev.: Mi a nap, hold és csillagok hivatása? Napé: a fényszórás, a holdé: a világító iránymutatás, a csillagoké: az imbolygó fénypásztázás... Hindu legenda... („A hold kérése és a kérés teljesítése”). – **Csak a hivatást teljesítsd!** – És mi a mi hivatásunk?

1. Fényt vetni az örök élet útjára.

a) Gyűjtök magam is... „Szeretném ugyanis, hogy mindnyájan olyanok legyetek, mint én magam, de hát mindenki saját ajándékát kapta Istentől, egyik ilyent, a másik amolyant” (1Kor. 7,7). „Ki tesz

téged másnál különbbé?” (1Kor. 4,7). „...semmivel sem maradok el a „fő-fő apostolok” mögött, bár semmi sem vagyok...” (2Kor. 12,11).

b) Kegyelemszóró lettem magam is... Vettem az Úr parancsát: „Menjetez tehát, tegyetek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket az Atya és Fiú és Szentlélek nevében” (Mt 28,19). „Akinek megbocsátjátok bűneit, bocsánatot nyer...” (Jn 20,23).

2. És felgyújtani a szeretet tüzével a lélek örök tüzét az élet vándorában.

a) Igen könnyen horizontális és materiális marad az ember. „Azért szólok nekik példabeszédekben, mert szemük van, de nem látnak, fülük van, de nem hallanak és nem értenek” (Mt 13,13)...

b) Kell, hogy vertikális és szupernaturális legyen az ember. „Ha tehát Krisztussal föltámadtatok, keressétek ami odafönn van, ahol Krisztus ül az Isten jobbán” (Kol. 3,1).

c) Lux mundi sum ego. Magam látok – az isteni Fény nyomán és felgyújtom mások lelkében – Krisztus fényét. „És ha világosságot gyújtanak, nem teszik véka alá, hanem a tartóba, hogy világítson a ház minden lakójának. Így világítson világosságtok az emberek előtt, hogy lássák jótetteiteket és magasztalják mennyei Atyátokat” (Mt 5,15-16).

Bef.: Egyházunk apostolfeljedelmei és utódai a világosságok világítói Egyházunknak és az egész emberiség felé közvetítve: „lumen Christi!”

*

Most azután **rövidre** fogott vázlatokat adunk, hogy ezek kitöltésével **eredeti beszédeket** készíthessünk. – Lássuk ezeket sorban.

1. beszéd: Hadrián és Traján oszlopán

Bev.: Róma terein áll a két hatalmas oszlop... Kik állnak rajta?

1. Péter, a halász.

2. Pál, a sátorkészítő.

Bef.: Így tűnnek el a föld hatalmasai, és így magasztaltatnak fel az Isten alázatosai.

2. beszéd: Szent Péter és Pál templomai

Bev.: Róma két legnagyobb bazilikája:

1. Szent Péter temploma.

2. Szent Pál temploma.

Bef.: Az Úr **áldozatosai** templomot kapnak.

3. beszéd: A hegyóriás „Csimboraszója” és az életdombok Vatikánja

Bev.: Hegyóriások között járunk...

1. Egek felé emelkedő – Gaurizankar.

2. Egeket éri – az alacsony Vatikán domb.

Bef.: Ez utóbbi – a „lélekormok” csúcspontja.

4. beszéd: A hajókormányos

Bev.: A hajó ura és irányítója.

1. Péter – az Egyház kormányzója.

2. A hajó – az Úr népének hordozója.

Bef.: Örök révbe tör...

5. beszéd: Isteni küldött – emberi gyöngeség

Bev.: A főpap előcsarnokának gyengéje.

1. Krisztus őt választotta.

2. Hogy híveit irányítsa.

Bef.: Bízunk reá magunkat!

6. beszéd: Útban Róma felé

Bev.: Tanító hivatal – utakat parancsol.

1. A nagy világot járta...

2. De Rómát is megtalálta.

Bef.: Hivatását lélekkel kezdi...

7. beszéd: Ingadozó léptekkel – Rómából

Bev.: De töretlen-e az apostol lelke?

1. A sikertelenség – kedvetleníti.

2. A kedvetlenség – Róma kapui felé viszi...

Bef.: De a Mesterrel való találkozás – visszafordítja... (Pl.: „Quo vadis?”).

*

Végül egy sorozatot vázolnánk ide címekben:

Az Egyház első „fejedelmei” Szent Péter:

1. beszéd: A kőszál – az isteni gondolat hordozója
2. beszéd: A hangszóró – az isteni gondolat csendítője
3. beszéd: A „vért áldozó” – az isteni gondolat bizonyítója

Szent Pál:

1. beszéd: A Damaszkusz-i út „megvilágítottja”
2. beszéd: A nagy világ élő hangszórója
3. beszéd: A halálíg hűséges „szolga”

Együttes beszéd: Róma császároszlopainak diadalmasai

* * *

B/ rész – a/ csoportja: a „kis liturgia” szövegeihez fűzött beszédek

1. (Introitus) beszéd: Isten az én ismerőm

(Erkölcsi beszéd: Ki a lélek igazi ismerője?)

„Péter pedig magához térve fölkiáltott: „Most már igazán tudom, hogy az Úr elküldte angyalát és kimentett Heródes kezéből, meg mindabból, amire a zsidó nép számított!” (Ap.Csel. 12,11).

Bev.: Kicsoda az ember igazi ismerője? Vajon önmagunk? Nem. Bár elég sokat ismerünk, mégis elfogult az ítéletünk. Vajon emberestvérünk? Nem. Bár sokat ismerhet, mégis a külső felületből ítélkezik. – Hát ki előtt tárul fel az ember lelke?

1. Aki a „szentélybe” lát.

Az emberi életnek és cselekedeteinek mozzanatai – a lélek szentélyében fogantatnak és születnek.

a) Az emberlélek-szentélybe látó látja a szándékokat és elhatározásokat. De kicsoda ez a hatalom? Maga az Isten: „Nincs hozzá fogható hatalom a földön” (Jób 41,24). „Mert te vagy, Uram, kinek hatalma van élet és halál fölött” (Bölcs. 16,13).

b) A lélekbe szálló kegyelmi hatások ismerője – az emberi élet igazi ismerője. – Ki tudja, vajon mennyit kaptunk?... Mi? Jórészt sejtjük... De Isten az egyetlen, hiszen Ő az adakozó.

2. Aki minden életrúgót ismer.

A felület és a mélység, a külsőleg észlelhető és a rejtett hatók ismerete tökéletesen másnak mutatják az embert.

a) A felület-ismeret – leltárfelvétel, a mélység-ismeret – gyökéretlátás. Ez valóban – Isten látása és ismerete.

b) Az életrúgó ismerete – az igazi ismeret. Ki éri ezt el? Az Isten. „Csalfább a szív mindennél, és kifürkészhetetlen: ki ismerheti meg azt? Én, az Úr azonban kivizsgálom a szívet, és kikutatom a veséket...” (Jer.17,9-10). Méltán mondom tehát: az Isten az én igazi ismerőm: „mert az Úr minden szívet megvizsgál s az elmék minden gondolatát ismeri” (1Krn. 28,9).

Bef.: És ez mit eredményez mireánk vonatkoztatva? Bízvást bízunk magunkat a jó Istenre. Tudja, hogy mire van szükségünk és tudja, hogy hogyan ítélendő életünk. Az Ő ítélete az igaz és nem az ember szava a döntő.

2. (Introitus) beszéd: Péter, a mi kősziklánk

(Dogmatikus beszéd: Péter az Egyház alapja)

„Te Péter vagy. Erre a sziklára építem Egyházamat és a pokol kapui sem vesznek erőt rajta” (Mt 16,18).

Bev.: A Mester gondolta Egyház belső szervezetté alakul és Péter apostol lesz a fej. – Az igazi hasonlat azt mondja: kősziklán álló vár az Egyház, amelynek alapja – Péter, a kőszikla. – Miben rejtőzik az „élő kősziklának” valóságos ereje?

1. Hordozója – az isteni ígének.

Neki adja Jézus a hatalmat. Ez az Ő hatalmának átadása.

a) Ezt olvassuk az Írásban: „Én kaptam minden hatalmat mennyben és földön” (Mt 28,18).

b) Isten adja – a felvilágosító kegyelmet. Ezt tanuljuk az Írásból: „Szó sincs róla Uram, felelte Péter, hiszen sohasem ettem semmi közönségeset vagy tisztátalant.” De a hang újból, másodszor is rászólt: „Amit az Isten tisztává tett, te ne tartasd tisztátalannak!” (Ap.Csel. 10,14-15).

2. Őrzője – az isteni ígének.

a) Megerősíteni fogja az ingadozókat. Ezt az ígéretet így halljuk: „Simon, Simon, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát. Én azonban imádkoztam érted, hogy meg ne fogyatkozzék a hited, hogy te egykor megtérve megerősítsd testvéreidet” (Lk 22,31-32).

b) Tényleg meg is erősíti. Ezt a **tényt** pedig így tapasztaljuk: jeruzsálemi zsinat... Továbbá: Pál **egybeveti** tanítását: „Néhányan, akik Júdeából érkeztek oda, így tanították a testvéreket: „Ha nem metélkedtek körül Mózes törvénye szerint, nem üdvözülhettek.” Mivel pedig Pál és Barnabás élénken ellenkeztek és vitába szálltak velük, elhatározták, hogy Pál és Barnabás, s még néhányan a többiek közül menjenek föl Jeruzsálembe az apostolokhoz és a presbiterekhez e vitás kérdés ügyében. Így tehát az egyház utasítására útnak indultak” (Ap.Csel. 15,1-2).

c) Későbbi Egyház is ezt teszi. Róma püspöke – a vita eldöntője. Múltban és a jelenben!

3. Tévmentes hirdetője – az isteni ígének.

A dolgok rendje követeli, hogy tévmentesen őriztessék Isten ígéje.

a) Lehetne – talán „sugallat alapján” – egyesek, minden egyes igehirdető kegye. Ebben hisz a keresztények egyik tábora. Szerintük a Szentlélek vezet mindenkit az Írás magyarázatában.

b) De Krisztus rendelete szerint Péter ennek képviselője. Ő a szikla: „Te Péter vagy. Erre a sziklára építem Egyházamat és a pokol kapui sem vesznek erőt rajta” (Mt 16,18). Ő a megerősítő: „Én azonban imádkoztam érted, hogy meg ne fogyatkozzék a hited, hogy te egykor megtérve megerősítsd testvéreidet” (Lk 22,32). Ő a tévmentes tanító. Ezt olvassuk Jézus parancsáról: „Legeltesd juhaimat” (Jn 21,17).

Bef.: Péter apostol az Egyház látható ereje, de Krisztus Urunk a valóságos Erőközlője.

*

1. (Oratio) beszéd: Az Egyház hűsége

(Dogmatikus beszéd: Az Evangéliumhoz való hűség)

Bev.: A mai imádság egészen kivételesen hangzó. Azért könyörgünk, hogy hűséges legyen a Mesterhez az Egyház. De ez a kérés inkább az alázat jele, mint az új kegy könyörgése; a Mester ugyanis **Maga ígérte** az Egyház állandó vezetését. – Mit akar tehát az imánk? Figyelmeztetni, hogy mi legyünk hűek az Egyházhoz, aki a hit kezdetét biztosító hűségese.

1. Isten igéje az Evangélium.

Egekből szállt a földre az Úr és igéje.

a) Csenedítője a Mester. Olvasd csak: „Én nem magamtól beszéltem, hanem az Atya, aki küldött engem, ő parancsolta meg, mit mondjak és mit hirdessek” (Jn 12,49).

b) Hirdetője a vértanú halált halt apostol. Olvasd csak: „Izrael férfiai, hallgassátok meg ezt az állítást: A názáreti Jézust Isten igazolta előttek azokkal a hatalmas csodákkal és jelekkel, amelyeket – mint ti is tudjátok – ő általa művelt köztetek. Ezt a férfit Isten elhatározott rendelése és előretudása kiszolgáltatta nektek, s ti istentelenek keze által keresztre feszítettétek és meggyilkoltátok. Isten azonban föloldozta a halál bilincseit és föltámasztotta őt” (Ap.Csel. 2,22-24).

2. Legyen hozzá hű az Úr Egyháza.

Reá is bízott; őrizze és terjessze hűen.

a) Krisztus alapította: „Mondom tehát neked: Te Péter vagy. Erre a sziklára építem Egyházamat és a poklok kapui sem vesznek erőt rajta” /Mt 16,18/. Maga és más számára megnyugtató és biztató.

b) Krisztus ihleti és élteti. Az Egyház feje ugyanis Krisztus: „(az Atya) mindent lába alá vetett és az egész Egyház fejévé tette őt: ez az ő teste és teljessége, aki mindent mindenben betölt” (Ef. 1,22-23). Ez pedig **teljesen** megerősítő. Felé fordulhat tehát a lélek!

Bef.: Végül is **nekünk** megnyugtató, ha tudjuk, hogy az Egyház őrzi és hirdeti hűségesen, amit Krisztus kinyilatkoztatott.

*

1. (Graduale) beszéd: Elöljárókat rendelt fölénk az Úr (Erkölcsi beszéd: Az alárendeltség)

„Atyáid helyébe fiaid születnek, az egész világ fejedelmeivé teszed őket” (Zsolt. 44,17-18).

Bev.: Az ember élete olyan sodródva fejlődő bontakozás, amely elemi erővel tör előre. – De az út vonala és a lendítő erő belső indítása nem olyan kényszerítő, hogy **biztosan** halad az Úr akarta életúton. Segítő és vezető kell neki. Olyan, akinek Isten adta adománytöbblete alkalmassá teszi őt a nép vezetésére. Hogyan rendezte az ember útját az Isten?

1. Irányított nyáj – az Úr népe.

Ez az első rendelkezés. Valójában így értelmezendő az emberek megoszlása. Ezért mondja a Mester: „Legeltesd juhaimat” (Jn 21,17).

a) Családban – vezető a családfő. Ez – a fejlődés indításának otthona.

b) Társadalomban – vezető a hivatalos hatalom. Ez a földi élet keretét rendező erő birtokosa.

c) Egyházban – vezetők az apostolok utódjai. Ez – az örök élet felé irányító hatalom. Ezért szentelt utódokat az apostolok együttese. Olvasd csak: „Jézus tudta, hogy mindent kezébe adott az Atya, és hogy Istentől jött és Istenhez megy...” (Ap.Csel. 13,3-4). Lényege: irányíttassék a nép „ad aeterna”!

2. Engedelmesen követi az Úr hűségese.

Ez már az Úr nyája.

a) Mindenki az Úr aklának báránya. Ez is igazság: „Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak szavamra: egy akol lesz és egy pásztor” (Jn 10,16).

b) Minden bárány engedelmesen hallgassa a **földi pásztor** szavát! Tanító igéjét. Ennek eredménye: „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen, annak, aki hisz őbenne” (Jn 1,12). – Hallgassa és fogadja táplálékot kínáló szavát. Ennek hatása: „Én vagyok az élet kenyere. Aki hozzám jön, nem éhezik többé, és aki bennem hisz, nem szomjazik soha” (Jn 6,35). – Hazakisérő „tilinkó dalát”. Ennek gyakorlati alakja: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23). Földi életben kísérő muzsika, a halál percében hazakisérő égi dal. Végül is: mindez az Isten dala!

Bef.: Ha az Úr rendelete elöljárók alá helyezett, akkor az Úr engedelme hűségesen kövesse az

előljárók Úr csendítette parancsszavát (Példa: „Tannhäuser pásztorfiújának” muzsikája...)

2. (Graduale) beszéd: Kiket emlegetünk nemzedékről nemzedékre?

(Erkölcsi beszéd: Az ember hálás emlékezése)

Bev.: Életünk alakulásában az emberszemélyek nagy csoportja érezteti hatását. Jó és rossz benyomások kísérnek állandóan... Emlékük élményként marad bennünk. – De kérdés marad: kit dicsér állandóan az életünk?

1. Magát az ég Urát.

Őt – mindenekfelett. Miért?

a) Tőle kaptunk minden jót. Az ember léte, lélekértéke, örök céljának kitűzése és célbafutásának segítése. Minden Isten kegye. Ezt jelenti az Írás szava: „Azonban forrás fakadt a földből s megöntözte a föld egész színét” (1 Móz.2,6).

b) Feléje száll tehát lélekhálánk. Mi lehet a sok vett jóért az ember felelete? Élő visszhangja? Köszönet és dicséret, mert reám is áll és ajkamon is csendülhet a „Magnificat” fenséges dala mondván: „Mily nagy dolgot művelt...” (Lk 1,49).

2. És az Úr hűséges szolgáját.

Az Úr dicsérete mellett örök emlékü az Úr hűségeseinek tisztelete. De vajon az apostolfejedelmek nem az Úr hűséges szolgái-e?

a) Ezért dicséjük életüket – emlékezéssel. Az emberi hála jele, hogy emlékezünk – jóságokra is.

b) Ezért dicséjük őket – gyönyörű templomokkal. Az emberi hála jele, hogy Istenhez vezető munkájukat értékelve tiszteletükre emelt templomokban juttatjuk kifejezésre hálánkat.

c) Ezért dicséjük őket – alázatos követéssel. Mégpedig élettel! Ők a minták, mi csak a hűséges követők vagyunk. Az emberi hála azért fordul feléjük, mert **életet leheltek** belénk és így az örök élet felé segítettek bennünket.

Bef.: Az emberélet a nagy találkozások és indítások területe. Akiktől vettünk, azok örök és hódolva tisztelt „útítársaink”. Így ilyen mindenekfelett – az Isten és földi zarándokúton – az Úr hűséges apostola.

*

1. (Offertorium) beszéd: Halászok – fejedelmek

(Erkölcsi beszéd: Az isteni elhivatottság)

„Atyáid helyébe fiaid születnek, az egész világ fejedelmeivé teszed őket” (Zsolt. 44,17-18).

Bev.: Az emberi társadalom rétegződését vagyon vagy tudás adja. – De ez mind csak külsőség. Az igazi értékes eltérés onnét ered: milyen hivatáskört bíz reánk az Úr! – A fejedelmek süllyedhetnek el, és egyszerű halásznép lehet az Úr elhivatottja. – A mai ünnep szentjét honnan hívta a Mester?

1. A háló mellől hív az Úr.

Az élet alapvetésben – isteni küldetés és a küldetés teljesítésére adott kegyelmi ajándék.

a) Van tehát – **egyetemes** elhivatás. Ez valóságban annyit jelent: járja az Isten útját és közelítse meg Isten országát az ember! Ezt így fogalmazza a Mester: „Keressétek (először) inkább az ő (Atya) országát (és annak igazságát)...” (Lk 12,31).

b) De van **egyéni** elhivatás is. Ez a különleges elhivatás. Erre **mindenkit alkalmassá tesz** az Úr, ha valóban hívja... Így lehet a kemény kezű halász az **Úr igehirdető választottjává!** Olvasd csak: „Menjetek tehát, tegyetek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket az Atya és Fiú és Szentlélek nevében” (Mt 28,19). Nagy a hivatás, arányos vele az Úr kegyelme.

2. Lelkek fejedelmeivé tesz az Úr.

A Mester tanítványait a háló mellől hívja a Mester. – És mit bízott reájuk?

a) Lelkek halászatát. Ez minden papnak hivatása. Ezt mondja a püspök mindnyájunknak: „Menjetek tehát, tegyetek tanítványommá minden népet...” (Mt 28,19). Ezt követjük halászó munkánkkal. „Ne félj! Ezentúl emberhalász leszel” (Lk 5,10).

b) Lelkek kormányzatát. A legfőbb kormányzó – a pápa. A következő – a püspök. Ez a „tanító Egyház”. És a lelkipásztor? Az ő helyettesük! Hallgass tehát reá!

Bef.: És mi hogyan állunk az élet piacán? – Várva várom, hogy hová hív el a Mester. Mi az igazi

lélekrezonancia? Talán, felelem, hogy alkalmatlan vagyok? Nem! Ez a hang az igaz: „Szólj, Uram, hallja a te szolgád” (1Kir. 3,10).

*

1. (Secreta) beszéd: Kísérje cselekedetünket az apostolok imádsága
(Erkölcsei beszéd: A kísérő ima)

Bev.: Magunk nehezen járhatjuk az élet útját. Az ember „társas lény” és a magányban elhagyott zarándok. – Hogyan érzem erőtlenségemet?

1. Még imáinknak gyengeségét is érzem.

a) Gyarló a lelkem ereje. Magam erejében nem bízhatom. Lásd Péter esetét: „Uram, tört ki az, késsen vagyok, hogy börtönbe, sőt halálba menjek veled... „Ember, tagadta Péter újra, nem tudom mit beszélsz” (Lk 22,33 és 60). De bízzál: „Aki bennem marad és én őbenne, az bő termést hoz” (Jn 15,5).

b) Együttesben ott van Krisztus Személye: „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20). Az **igazi erő** – a Mester!

2. Apostolok imái erejével erősítem.

Az apostolok a mi pásztoraink. Az ő erejük – a mi erőnk, az ő imádságuk – a mi segítségünk.

a) Ezt olvassuk az Írás szavaiban: „Mi pedig majd az imádságnak és az ige szolgálatának szenteljük magunkat” (Ap.Csel. 6,4).

b) Ezt tanítja az Egyház – liturgiájában.

Bef.: Az igaz áldozatot, életáldozatot hozók könyörgése kísérje gyenge szavamat és felajánlásomat az Isten elé.

*

1. (Communio) beszéd: Az isteni ígéret
(Dogmatikus beszéd: Az Úr ígérete)

„... S dicsérni fognak érte a népek örökkön-örökké” (Zsolt. 44,18).

Bev.: Az ember – és minden egyes ember – isteni ígéret. Szép és végnélküli élet ígérete. – De Isten ígérete – az ember földi életkerete is. Végül a Mester ígérete – a lélekország alapítása is.

1. Az Egyház alapításáról szól az ígéret.

Arról, hogy lelkünk biztos otthont találjon.

a) Az Egyház – a mi hajónk. Jelkép: „... tanítványaival bárkába szállva Dalmanuta vidékére ment” (Mk 8,10).

b) A hajó célpontja – az örök part. „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon” /Jn 6,54/.

2. Péter személyére alapít az isteni ígéret

Az egyszerű halászt – kormányosság teszi.

a) Halászhat – embereket. „Ne félj! Ezentúl emberhalász leszel” (Lk 5,10).

b) Hazasegítheti – az emberhajósokat. Ennek egyik eszköze – a bűnbocsátás hatalma. „Akinék megbocsátjátok bűneit, bocsánatot nyert, akinek pedig megtartjátok, az bűnben marad” (Jn 20,23).

Bef.: Ilyen az Isten ígérete, és így lesz az ígéret megvalósítója – a Genezáret tavának egyszerű halásza. Isteni az ígéret és így biztos a célbafutás boldogsága.

2. (Communio) beszéd: Az állandóan valósuló ígéret
(Dogmatikus beszéd: Mindig valóság az isteni ígéret)

Bev.: A Mester szavai szerint: „Ég és föld elmúlnak...” (Zsid. 1,11)...

Ez a tétel az Egyházra is alkalmazható, mert őt bírta meg tanításának hordozásával az Úr. – Kiben valósul tehát az isteni ígéret?

1. Péter volt az első.

Őt is a Mester választotta és alakította.

a) Ő – alapvető szikla.

b) Reá épült az Egyház vára. Jól jegyezd meg ezt az isteni rendelkezést: „Te Péter vagy. Erre a sziklára építem Egyházamat és a pokol kapui sem vesznek erőt rajta. Neked adom a mennyország kulcsait” (Mt 16,18-19).

2. Utódai a következők...

Ezek már az első küldetésének hordozói; a küldött küldetésének erejére építkeznek. – Kik ezek?

a) Minden római püspök Krisztus sziklatalaja. A történelem mutatja, hogy egymást követő sorozatok – az Egyház sziklatalaja.

b) Reájuk támaszkodik az Egyház vára. Így lesz „örök város” Róma, mert az „örök Mester” igéinek, az „el nem múló igéknek” földi hordozója.

Bef.: „Erős várunk nekünk az Isten”. „Ama napon majd ezt az éneket éneklik Júda földén: erős városunk nekünk a Sion, védelmül kőfal és bástya van benne. Nyissátok meg a kapukat, hadd vonuljon be az a nemzet, mely igaz, és hűséges marad” (Iz.26,1-2). De Isten rendelte földi erőnk az Úr erősítette sziklatalajunk, Róma dombja, a Vatikán.

*

1. (Postcommunio) beszéd: Az apostolok szava – közbenjáró

(Erkölcsei beszéd: A közbenjáró és kiengesztelő ima)

Bev.: De miért kísérhet Isten elé az Úr áldottjainak és választott apostolainak imája? – Nemcsak kísérő?...

1. Engesztelő életünk érdemeit mellénk állító.

Végül is: mit tettek az apostolok? Mindent elhagytak – a lelkiekért!

a) Lélekérdemeiket értünk ajánlották. Minden szavuk: Krisztusért szenvedünk, hogy Krisztuséi lehessetek: „Mindenfelől szorongatnak, de össze nem szorítanak, kétségkedünk, de kétségbe nem esünk... Életünk folyamán váltig halálra szánnak minket Jézusért” (2Kor. 4,8 és 11).

b) Így életünk terhét és súlyát enyhítik. Az érettség hozott áldozat a mi életünk könnyebbülése.

2. Égi Atyánk szeretetét felénk fordító.

A tanítványok hivatása, hogy lelkünket az égiek felé fordítsák és életünket az Istenhez emeljék. Szavaik azt hirdetik: „Ha tehát Krisztussal föltámadtatok, keressétek ami odafönn van, arra irányuljon figyelmetek, ne a földiekre” (Kol. 3,1-2).

a) Az Isten küldöttjeinek érdemére felfigyel az Úr. Ők a Krisztus engesztelés-áldozatának szolgálói. „Mindez Istentől ered, akit Krisztus kiengesztelt irántunk, s aki ránk bízta a kiengesztelés szolgálatát” (2Kor. 5,18).

b) Áldozatos szeretetükért reánk is áldást ad az Úr. Krisztusról így beszél az apostol: „Hiszen ismeritek Urunk Jézus Krisztus jótékonyágát. Ő, a gazdag, értetek szegénnyé lett, hogy szegénysége által meggazdagodjatok” (2Kor. 8,9). Tehát az apostoli áldozatért is az ég áldása várható. „Isten ugyanis elég hatalmas ahhoz, hogy minden adományt bőven megadjon nektek, hogy mindenkor mindennel teljesen ellátva, készen legyetek minden jótetre. Hiszen ezt olvassuk az Írásban: „Bőségesen adakozik a szegényeknek, nagylelkűsége örökké megmarad” (2Kor. 9,8-9). „Imádkozni is fognak értetek és vágyakozni fognak utánatok, mivel Isten kegyelme oly bőségesen áradt rátok. Hála legyen Istennek kiemondhatatlan ajándékáért” (2Kor. 9,14-15).

Bef.: A szeretetközösség – az áldozatos élet kapcsolódása, a föld zarándokembere gyengeségének erősítése.

2. (Postcommunio) beszéd: Angyalod az én menedékem

(Erkölcsei beszéd: Ki az ember védője?)

Bev.: Az apostol ezt zengi dicsőítő hálálkodással, amit saját életén tapasztalt – isteni áldással. Az Úr angyalának segítő kezéről sokszor zeng az Írás és mindig úgy mondja, hogy Isten küldetéséből állnak mellénk az Úr angyalai. – Kérdezhetnők: **kik** valóban az ember segítői?

1. Valójában – az ég Ura.

Ez a tétel elemi és világos.

a) Ő a mi teremtő Művésznünk. „Megalkotta tehát az Úr Isten az embert a föld agyagából, arcára

lehelte az élet leheletét és élőlényé lett az ember” (1Móz. 2,7).

b) Ő a mi életünk célirányítója. „Én vagyok a föltámadás és az élet: aki bennem hisz, még ha meg is halt, élni fog” (Jn 11,25).

c) Ő a mi életünk állandó védelmezője. Lelkünk sűgja és tudja. Ez az értelem ereje. Isteni tanításunk is ezt hirdeti. Ez az isteni ige igazsága: „Miután többféleképpen és különböző módon szólt haddan Isten a próféták által az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk” (Zsid. 1,1-2).

2. És mindenki, aki Isten küldötte.

Az Isten ható ereje igen gyakran követein át érvényesül.

a) Lehet követe – az angyal közvetlen és tökéletesebb teremtménye, mint az ember (őrzőangyal! Ráfael stb.). Lényege: Isten dicsőítése és az Isten jó híreinek közvetítése.

b) Lehet intézmény (Egyház). Ezért alapítja a Mester és ezért Feje Egyházának a Mester: „Egyház fejévé tette (az Úr) őt: ez az ő teste és teljessége, aki mindent mindenben betölt” (Ef. 1,22-23).

c) Lehet egyes ember (apostol, szülő, lelkipásztor...). Ezek az Isten küldötte tanítók, akikről így kell gondolkodni: „Akkor az igazak ragyognak majd, mint a nap, Atyjuk országában” (Mt 13,43).

Bef.: Péter apostolt – az angyal teszi szabaddá. Minket a bűn kötelékétől – az Úr küldöttje tesz szabaddá! Isten „követei” ők és Istenhez juttatnak ők.

* * *

B/ rész – b/ csoportja: az Evangéliumhoz adott beszédek

A napi Evangélium szövege így szól: „Amikor Jézus Fülöp Cezáreájának vidékére érkezett, megkérdezte tanítványait: „Kinek tartják az emberek az Emberfiát?” Simon Péter válaszolt: „Te vagy a Messiás, az élő Isten fia” Erre Jézus azt mondta neki: „Boldog vagy Simon, János fia! Nem test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám. Mondom tehát neked: „Te Péter vagy. Erre a sziklára építem Egyházamat és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta. Neked adom a mennyország kulcsait. Amit megkötsz a földön, megkötött lesz a mennyben is, és amit föloldasz a földön, a mennyben is föloldott lesz” (Mt 16,13-19).

Ez az Evangélium tartalmi szempontból három gondolatcsoportot érint: kinek tartod te Krisztust?, hogyan nyilatkoztatja ki igaz Krisztus Személyét az Atya?, végül mivel jutalmazza az Isten igazságát hirdető apostolfeljedelmet a Mester? – Ezeket követjük először, majd azután **általános** és **átvitt** értelmet kereső magyarázatokat is adunk. – A különálló beszéd/vázlatokat néhány beszédlánc követi. – Lássuk most ezeket egyenként.

Különálló beszédek

a) *alcsoport: Mi az Egyház hordozta érték?*

1. beszéd: Szent Péter hajójának kincsesládája

(Az Egyház drága kincstára)

Bev.: Az emberek, és különösen a gyermekek mesevilága, telve van azzal a képzelettel, hogy a „csoda-hajók” nagyon értékes kincseket rejtettek a víz alá süllyedt feneketlen gyomrukban. „Heszperidák” kincsei, a „Spanyol Ármáde” kincsei a tenger fenekén pihennek, és azért kutatják az áhítozva áhítozók... – Az Evangélium jelképes beszédei szerint az Egyház szent Péter hajójához hasonlítható... Keressük meg: mi ennek a hajónak, kincseskamrának legértékesebb gyűjteménye? – Mit hord magában „Krisztus hajója”?

1. „Isten kinyilatkoztatását” – a depositum fidei-t hordozza.

Ez az „élő tanítás” anyaga.

a) Gondolj csak az **Őszövetségre**. Az Őszövetség frigyszekrénye volt az első ember alkotta érték, amely Isten kincseit hordozta. „Szóla ekkor az Úr Mózeshez, mondván: Az első hónapban, a hó első napján, állítsd fel a bizonyosság hajlékát s helyezd el benne a ládát s bocsásd le ez előtt a függönyt” (2Móz. 40,1-3).

b) Majd a jeruzsálemi templomra, az Isten parancsára embererővel épült **szövetségi szentélyre** kell gondolni. Ennek tartalma: a frigyszekrény, továbbá a Szent Könyvek, majd az oltár és áldozati tárgyak.

c) De végül magára az **újszövetségi Egyházra** kell gondolni, amelynek Feje a Mester. „Mindent lába alá vetett és az egész Egyház fejévé tette” (Ef.1,22) és amely magában hordozza az élő tanítást is rögzítő Írást. Mi a legnagyobb? Atyánk – az Isten, Megváltónk – a Mester és megszentelők – a Szentlélek! – Az igazság úgy léssen **életté bennünk**, ha az Istennel való egybefonódást hozza. Ezért mondja a Mester, hogy az élő szőlőtő és szőlővessző csodája adja az igazi és örök egybefonódást: „Én vagyok a szőlőtő, és Atyám a szőlőműves” (Jn 15,1). – De ugyancsak ennek a kapcsolatnak eredője – az újjászületés: „Bizony, bizony mondom neked: ha valaki újra nem születik vízből és (Szent)lélekből, nem mehet be Isten országába” (Jn 3,5). Majd eredménye ez a kettős kapcsolat: „Mindaz, aki kér, kap, aki keres, talál, és a zörgetőknek ajtó nyílik” (Mt 7,8). És: „Tanítsátok őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek. Íme, én veletek vagyok mindennap a világ végéig” (Mt 28,20). – Mindez azt mutatja, hogy az Egyház őrzi az isteni kinyilatkoztatást, amelyet így lehet birtokba venni az Egyház útján: „Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket megvet, engem vet meg; aki pedig engem megvet, azt veti meg, aki küldött engem” (Lk 10,16).

2. De az isteni kinyilatkoztatás elméletinek látszó tanai mellett az ember üdvözülésének gyakorlati csoda-gyógyszereit is őrzi.

Mi ebben a legnagyobb?

a) A gyengeségünk ellenére – valóság a **tisztulás lehetősége**. Az ember élete a fakadó forráshoz és a később zuhatagozó folyóhoz hasonlítható. A „Delta” vize zavaros és hordalékos léssen, de az „emberfolyót” megtisztítja az Isten. „És jöjjetek, szálljatok velem perbe, – úgy mond az Úr. – Ha bűneitek olyanok is, mint a skarlát, fehérek lesznek, mint a hó; és ha olyan vörösek is, mint a bíbor, fehérek lesznek, mint a gyapjú” (Iz.1,18). „Akinak megbocsátjátok bűneit, bocsánatot nyert, akinek pedig megtartjátok, az bűnben marad” (Jn 20,23). „Hiszen tudjátok, hogy nem múlandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

b) De ugyancsak valóság a „Szent Kenyér”-rel való **táplálkozás**. – A tisztult „életfolyam” úgy hömpölyöghet tovább, hogy az ég „tisztá csordulása” léssen további tápláléka. – Értelmezsd csak magadra ezt a szent szöveget: „Jézus erre megjegyezte: „Mindaz, aki e vízből iszik, ismét megszomjazik. De aki abból a vízből iszik, melyet én adok, nem szomjazik soha többé” (Jn 4,14).

c) És végül el ne felejtse: az **isteni természet** közvetítése. Az Egyház ugyanis az isteni Szeretet erejét lövelli beléd a Mester alapította szentségek erejével. Röviden ez az igazság: „A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a Szentlélek által” /Róm. 5,5/. – És ennek az igazságnak eredője az az élet, amelyet így jellemez az apostol: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20). „Amennyiben most testben élek, Isten Fiának hitében élek, aki szeretett engem s önmagát adta értem” (Gal. 2,20).

Bef.: Zárószóul újra ezt kérdezem: Ez a mi szent Péterünk hajója kincsesládájának igazi tartalma?! – Veni, vidi, vici, ez a latin közmondássá vált vezéri beszéd. Mentünk, láttunk... és??... **Élni tanultunk!** De ez – győzelem! Az ember győzelme a világ felett, az ember istenivé nemesedésének, örök országba való hazatérésének és örök életre ébredésének **csodagyőzelme**.

2. beszéd: Az isteni kinyilatkoztatás életté teremtése

(Dogmatikus beszéd: Mi az Egyház teljes hivatása)

Bev.: De csak hordozó és őrző szerepet kapott-e az Egyház? Vajon csak a legendás kincsőrök leszünk, akik a mesekirály csodakincseinek múzeum őrei vagyunk? (Pl.: Kipling: az arany kormányzó pálca, a híres „Ankus”)... Mi jól tudjuk, hogy „Péter hajója” kincsszórásra indul, hogy azok kiosztásával emberlelkek üdvössége biztosíttassék. – Hogyan végzi ezt az Úr Egyháza?

1. Szentül őrzi az igazságokat.

Ez az első szerepe és hivatása. Szinte ezt kell mondanom:

a) Szólt az ég Ura... „A hit tehát hallásból ered, a hallás pedig Krisztus igéjéből. De kérdelem: Vajon nem hallották? Hiszen „Végig a földön szárnyal a szavuk, világ végéig elhat szózatuk” (Róm. 10,17-18). Ez a kinyilatkoztatás lényege. Az értelem útján is szól az Úr, de a **személyes közlés útján** újabb fényvetést ad az Isten. „Miután többféleképpen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk” (Zsid. 1,1-2).

b) És őrizzze ezt a fényt az Isten Egyháza. Olvasd csak: „Az igazi világosság, mely minden embert megvilágosít, a világba jött” (Jn 1,9). Ennek a kinyilatkoztatott fénynek őrzője az Egyház. Olvasd

csak: „Simon, Simon, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát. Én azonban imádkoztam érted, hogy meg ne fogyatkozzék a hited, hogy egykor megtérve megerősítsed testvéreidet” (Lk 22,31-32). Majd egészítsd ki ezzel: „De ha akár mi, akár egy mennybéli angyal más evangéliumot hirdetne, mint amit mi hirdetünk: átkozott legyen!” (Gal. 1,8).

2. Életté teremtí híveiben az isteni tanításokat.

Ez a második és kifelé sugárzó életfeladat.

a) Maga a Mester **üdvözítő küldetéssel** jött. Róla ez az isteni ige cseng: „Fiút fog szülni, akit te Jézusnak nevezel, mert ő szabadítja meg népét bűneitől” (Mt 1,21) és „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16). Tehát Ő – Üdvözítő.

b) Majd az apostolokra bízta hatalmát és isteni erejét, hogy ők is üdvözítsék az embereket. Ezt jelenti a parancs: „Menjetek tehát, tegyetek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket az Atya és Fiú és Szentlélek nevében” (Mt 28,19). Ezt jelenti tanító szava: „Bizony, bizony mondom neked: Aki nem születik vízből és (Szent)lélekből, nem látja meg Isten országát” (Jn 3,5). És ezt jelenti az apostolok **tényleges** működése és a Szentlélek közlése. „A tanítványokat pedig a Szentlélek öröme töltötte el” (Ap.Csel. 13,52).

Bef.: Egyházunk tehát az éltető ige őrzője és életté teremtő szerteszórója.

3. beszéd: A kinyilatkoztatás hivatása

(Erkölcsi beszéd: Miért szól az Isten?)

Bev.: Miért szól az Isten – kérdezhetném az igehirdetésre küldött apostolok ünnepén. Vagy így is kérdezhetném: mit jelent számunkra az isteni kinyilatkoztatás?

1. Isten adja...

Ez már arra utal, hogy az Isten közeledik az ember felé.

a) Az értelem adás égi kegyével. – Ez mindenkié! „... Istennek igazsága nyilvánul meg ugyanis benne, mely a hitből árad minden hívőre, amint írva van: „Az igaz a hitből él” (Róm. 1,17).

b) A személyes megvilágítás égi adományával. Ténye: „Miután többféleképpen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk” (Zsid. 1,1-2). Eredménye: „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen, annak, aki hisz őbenne” (Jn 1,12).

2. Ember életfényként fogadja.

De az adományok hivatása, hogy birtokba vétesse és értékesíttessenek.

a) Hallja és életelviül fogadja az ember. Ezért mondja Önmagáról a Mester: „Én nem magamtól beszéltem, hanem az Atya, aki küldött engem, ő parancsolta meg, mit mondjak és mit hirdessek” (Jn 12,49).

b) De életelvből **életet** teremtsen az ember. A földön így valósítsa az ember: „Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szeretlek titeket, úgy szeressétek egymást ti is” (Jn 13,34)! És az égben így élvezze az üdvözült: „És én tudom, hogy az ő parancsa örök élet. Amit tehát hirdetek, úgy hirdetem, amint az Atya mondta nekem” (Jn 12,50).

Bef.: Íme! Azért szólt az Isten, hogy istenivé legyen az ember. Ennek öröme így csendíthető: „Királlyá lett az Úr! Fölségbe öltözött, erőbe öltözött az Úr és felövezte magát; megerősítette a föld kekségét, hogy ne ingadozzék” (Zsolt. 92,1). „Ujjongva zengjétek, igazak, az Úrnak; a jámborokhoz illik a dicséret” (Zsolt. 32,1).

4. beszéd: Oszlopok – az emberfolyondár mellé

(Erkölcsi beszéd: Az igék hirdetői)

Bev.: Gyenge az ember, ha nem áll melléjük az Isten. Vagy személyes erejével (kegyelem), vagy küldötteinek támasztásával. Az igazság ez: folyondár az ember, és támaszt igényel a lélek. – Hogyan támogat az Isten?

1. Tételek – a kinyilatkoztatott igék és ezek az elvi támasztékok.

a. Belőlük ismerjük meg az Istent és irántunk való szeretetét (megvilágítás és megszentelés). Jól értelmezd ezt a szöveget: „Világosságul a pogányok megvilágítására és dicsőségére népednek, Izraelnek” (Lk 2,32).

b) De hűséges követés nyomán – istenivé alakul az életünk. Ennek alapja: a kegyelem. „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

2. Oszlopemberek – az emberéletet vezetőik és ezek a közvetlen támasztékok.

A Mester apostolaira hagyja Egyházát.

a) Ők a vezetők. Ezért olvassuk: „Menjetek tehát, tegyetek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket az Atya és Fiú és Szentlélek nevében” (Mt 28,19).

b) De ezeknek erős legyen az életük. Ezért mondja róluk az apostol: „Minden főpap ugyanis az emberek közül való és az emberek képviselőjére van rendelve az Isten tiszteletével kapcsolatos dolgokban, hogy ajándékot és áldozatot mutasson be a bűnökért” (Zsid. 5,1).

c) A történelem tanúsága szerint **ilyenek** voltak az apostolok.

Bef.: Az élet igazi Oszlopa – a Mester. Az apostol és apostolutód élő helyettes. De jól jegyezze meg az utód, hogy mit követel a Mester... „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, aki életét adja barátaiért” (Jn 15,13).

*

b) alcsoport: Kik az isteni ige hordozói?

1. beszéd: A „két nagy”

(Történelmi beszéd: Péter és Pál)

Bev.: A béketárgyalások és politikai megbeszélések alkalmával igen gyakran olvassuk: összeült a három vagy négy „nagy”. – Ezek a „nagyok” a nagyhatalmak képviselői. – A mi drága Egyházunkban szintén szerepet talál ez a kifejezés: „két nagy”. Ez a mai ünnep tárgya is. – Tegyük vizsgálat tárgyává az ő személyüket.

1. Péter. – Az egyszerű halász.

Bárka az otthona, hálózás a foglalkozása, és később bárka a jelképe. – Igénytelen a meghívás előtt, de hatalmat képvisel a hívás után (Hadrián oszlopán most is ő áll!). – Mi az ő hivatásának értéke?

a) A hálótól – emberhalászatra hivatik: „Ne félj! Ezentúl emberhalász leszel” (Lk 5,10).

b) Majd az Egyház nyájának legeltetése léssen osztályrésze: „Simon, János fia, szeretsz engem?” „Igen, Uram, felelte, te tudod, hogy szeretlek. Erre azt mondta neki: „Legeltesd juhaimat.” Majd harmadszor is megkérdezte: „Simon, János fia, szeretsz engem?” Péter elsomorodott, hogy harmadszor is kérdezte: szeretsz engem? és csak annyit mondott: „Uram, te mindent tudsz, azt is, hogy szeretlek téged.” Jézus ismét azt mondta: „Legeltesd juhaimat” (Jn 21,16-17).

c) Végül az Egyház tagjainak és vezetőinek erősítője: „Simon, Simon, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát. Én azonban imádkoztam érted, hogy meg ne fogyatkozzék a hited, hogy egykor megtérve megerősítsd testvéreidet” (Lk 22,31-32). És mindez végül is azt jelenti: küldetést kap az Úrtól, hogy vezetője legyen a nyájnak, amelynek hivatása, hogy eljusson az égi Atya örök aklába. – Szolgálja ezt – igehirdetéssel, erősítő kegyelemmel és áldozatos halállal. – Ez a szolgálat hozza ezt az eredményt: „...Hallgatni fognak szavamra: egy akol lesz és egy pásztor” (Jn 10,16).

2. Pál. – A sátorszövő.

Az Úr népének földi léleksátrát készítette az egész életen át (Traján oszlopán most ő foglal helyet!). – Miben áll az ő küldetése?

a) Választotta az Úrnak. Erre vall a damaszkuszi út és az utána hangzó isteni intelem. Olvasd csak: „Az Úr azonban így szólt hozzá: „Menj csak, mert őt választottam ki eszközül, hogy nevedet hirdesse a pogányok, királyok és Izrael fiaai előtt. Megmutatom majd neki, mennyit kell értem szenvednie” (Ap.Csel. 9,15).

b) Külön hivatással indította az Úrnak. És miben áll ez? Ez a tétel fejezi ki röviden: legyen a pogány népek apostola. Élete és az apostoli útjai ezt bizonyítják (az athéni areopág!), de egyenesen hirdetett igéi is ezt igazolják. Figyeljünk csak erre a szóra: „Talán csak a zsidóké az Isten, s nem a pogányoké is? Bizony a pogányoké is” (Róm. 3,29). Ez pedig erre az ígére építkezik: „Világossággal a pogányok megvilágítására és dicsőségére népednek, Izraelnek” (Lk 2,32).

c) Végül a szenvedések mérhetetlen láncolata után – az örök élet koronájának várományosává tette az ég Ura. Az életét ez jellemzi: „A zsidóktól ötször kaptam egy híján negyvenet, háromszor megbö-

toztak, egyszer megköveztek, háromszor szenvedtem hajótörést. Egy nap és egy éjjel a mély vizen voltam. Sokat voltam vándorúton, veszélybe forogtam folyóvizeken, veszélyben rablók miatt, veszélyben népem részéről, veszélyben a pogányok között, veszélyben városokban, veszélyben a pusztán, veszélyben a tengeren, veszélyben hamis testvérek között. Fáradtam és kínlódtam, sokat virrasztottam, éheztem és szomjaztam, gyakran böjtöltem, fagyoskodtam és ruhátlan voltam. Minden mástól eltekintve mindennapi zaklatásom: az összes egyházakért való gond terhel. Ki gyöngé, hogy én gyöngé ne lennék? Ki botránkozik meg, hogy én ne égnék?” (2Kor. 11,24-29). De áldozatának reménye: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Most készen vár az igaz élet koronája, melyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak, akik örömmel várják eljöveteletét” (2Tim. 4,7-8).

Bef.: De a „két nagy” végül is szolga! Szent szolga, követ, a Mester követe. Egy az Úr: a mi Urunk Jézus Krisztus! Az az Úr, aki azonban így beszél hűséges „szolgáiról”: „Már nem mondalak titeket szolgáltnak, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátaimnak mondalak titeket, mert mindent tudtul adtam nektek, amit Atyámtól hallottam” (Jn 15,15). Sőt úgy szól róluk, hogy örök élő társai – az élet Atyjánál: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

2. beszéd: Róma – az örök város

(Dogmatikus beszéd: Az Egyház feje)

Bev.: Róma városát, Olaszország fővárosát így szokták jellemezni: „örök város”. Található benne az ásatások és maradványok nyomán a régi „pogány művészi Róma”, fellelhető az „őskeresztény Róma” és az „újkori Róma”. Ez a megkülönböztetés azért fontos, mert ezek alapján a világ legértékesebb, öröknek mondott városává avatja ez a kultúremberiség. – Valójában mi teszi „örök város”-sá?

1. Szent Péter lábanyoma...

a) Igaz ugyan, hogy a pogány világ értékei között kiemelkedő. Kína, India, Egyiptom, Görögország kultúrvárosai előzték, de szellemi és hatalmi erejével Róma lett a diadalmas. – De végül is nagy elődei nyomdokain ő is pusztulni kezdett. Athén, Akropolisz, Róma fóruma – csak romokban maradt. A jogrendje is elavult... Politikai formái is újult alakot öltöttek.

b) Mintha csodát mondanék, ha azt állítom: az egyszerű galileai halásznak kellett partra szállnia, hogy „örök értékét” adja meg a világalom törhetetlennek látszó királynőjének. – Talán azt mondhatnók: a világ központja történelmi **előkészület** volt arra, hogy a **szellemi világ** végnélküli birodalmát szolgálni tudja. Az akkori uralom, úthálózat, kultúra televénye lett a krisztusi gondolatnak. Az apostolok **szórták** az isteni ige magvait és a természetfeletti életet igénylő lélekörömmel tette sajátjává az isteni tanításokat. – Bár Jeruzsálem a hajnalhasadás helye, mégis Róma a kereszténység elterjedésének napfelkeltje.

c) Az „újkori Róma” csak fokozza az előzők dicsőségét, mert támogatja ezt az igazságot: minden út Rómába vezet... Persze, itt a szellemiek, nem az anyagi kultúra értékei a döntőek.

2. Péter utódjának földi otthona...

A Mester szavai szerint: „Ég és föld elmúlnak, de az én igéim el nem múlnak” (Mk 13,31). Péter lett a kőszál, amelyen épült az Egyház, Róma lett a keresztény kemény sziklalap, amelyre reánehendezte a földi Egyház, és Krisztus maradt az éltető Erő, Akinek égi hatalma és sugárzó kegyelme védi, élteti az „örök Egyház”-at. – Pétert követte Linus, Clemens és így tovább... amint ezt a római Szent Pál bazilikának mozaik sora fenséges dísszel hirdeti és dicsőíti... Mi tehát a mai Róma?

a) Péter utódainak székhelye. Ez történelmi sorozat és szakításmentes következmény.

b) A világ kereszténységének – éltető tűzhelye. Itt hirdetik tévmentesen Isten igéit. „Én azonban imádkoztam érted, hogy meg ne fogyatkozzék a hited, hogy egykor megtérvén megerősítsd testvéreidet” (Lk 22,32). Innen sugározzák világgá az isteni Szeretet igazságait (zsinatok, pápai döntések stb.).

c) Itt uralkodik Krisztus helytartója, aki a Mestert személyesítően az Egyház **látható** feje. Láthatatlan Fejünk a Mester: „...az egész Egyház fejévé tette őt: ez az ő teste és teljessége, aki mindent mindenben betölt” (Ef.1,22-23). Látható feje pedig szent Péter és utódai, akikre ez az utasítás illik: „Neked adom a mennyország kulcsait. Amit föloldasz a földön, a mennyben is föloldott lesz” (Mt 16,18-19).

Bef.: A latin népek csak így nevezték: **Urbis, a Város**. – Mi, a keresztények így hívjuk: **Urbis sacra, a szent Város**. Csak még jelzöt teszünk hozzá. De ez annyit jelent: az örök, a lélek világában

tündöklő város, mert azokat az igéket hirdeti, amelyek követése **szentté** teremti a föld zarándokát.

3. beszéd: Az Úr örök hangszórói (Dogmatikus beszéd: Isten igehirdetői)

Bev.: A kifejlett fecske természetéhez tartozik, hogy levegőben szállva, tavak felszínére ereszkedve finom érintéssel üti a vizet. – A görög mesék szerint pedig a vizek mélyén lakó Triton háromágú szigonyával kavarja és zavarja a vizeket. – A fecske finom leereszkedésével a felület férgeit fogja, a fodrokat fodrozza, mozgásba hozza a tükör felületét, a görög pogány isten pedig szennyet, sarat keverve dülja fel a vizeket. – De vajon csak a természet vizei pihennek finom, érintetlen felülettel vagy sodródna a tengerek felé? Ne felejtse: az ember lelkét sokszor hasonlítják a csendes vizek tükörfelületéhez és az emberiség lelkét pedig a **sodró folyóhoz**. – Múltán kérdezhetjük tehát: küldenek-e égből olyan isteni követeket, akik felkavarják az emberélet csendes vizeit? Az emberek lélektürelmének érintése a **tanító tanítás**. Erre küldetik a papság, és erre hangolódik az Egyház minden híve. – Mi tehát a kötelessége?

1. Tanítani kell elsősorban az Isten előkészítő kinyilatkoztatásait.

A küldetés parancsa kiterjed a természetörvény kinyilatkoztatására és a természetfeletti élet igazságaira.

a) Az első minden ember természetében szóló törvényekre vonatkoznak. „Majd kihirdeté az Úr mindezeket az igéket: Én, az Úr, vagyok a te Istened...” (2Móz. 20,1-2). Az elsők csak teremtményei, mi pedig **Isten házanépe** vagyunk. – Isten országában testvérek vagyunk. A föld átfutó otthonunk, ahonnan az örök hazába törünk. „Az én országom nem e világból való” (Jn 18,36). Olyan ország népei vagyunk, amelynek a szeretet törvénye az egyetemesen kötő, egybefűző, **embercsaládba** fűző szent köteléke.

b) Tanítani kell a megváltás szent csodáit. Az üdvtörténet csodáit. A szent keresztség előkészítése a megváltás útján, kapunyitás az Úr Jézus kegyelem-áramlása számára. Ennek a tanításnak első csendítése így szól: „Ellenségeskedést vetek közéd és az asszony közé, ivadékod és ivadéka közé: Az szét-típorja fejedet, te pedig sarka után leselkedel” (1Móz.3,15). Majd folytatása a próféták kora, amely azután olyan életutat tár fel a földön, amely az ember életét az Úr tanítása szerint a „nem e világra való országra” készíti elő. Ez az Evangélium! Erről mondja összefoglalva az apostol: „Miután többféleképpen és különböző módon szolt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szolt hozzánk” (Zsid. 1,1-2).

2. De ennek hirdetése – az elködösödés, és ködösség ellenére – egyéni és általános kötelesség.

a) A hivatás szent és megemel. „Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket” (Jn 15,16). – Nem nagyobb érték-e az emberiség egyetemének és az egyes ember lelkének lélektürelmének, amelynek csillanásaiban Isten tükrözik és amelynek folyamáramlása az örök élet tengerébe ömlik? Vajon ezek az **élő lélektürelmek** a maguk csendes természetükkel pihennek vagy csörgedeznek az örök tájak felé, vagy a Gondviselő Isten küldötte földi követek, hogy egek világát is **érintsék és irányítsák**? A feleletet az égi Mester adja, ki ezt mondotta: „Menjetek tehát és tegyetek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket az Atya és Fiú és Szentlélek nevében” (Mt 28,19). Továbbá a mai szent ünnep áldottjainak élete mutatja, akik ezt a parancsot életük feláldozása árán is teljesítették.

b) A hivatás teljesítése áldozatos és szent. A hivatás hirdetés mellett meggyőzésre és életteljesítésre kötelez. Van ebben lélektalaj, magvetés, napfényszórás, léleknevelés, gondozás. – A papok hivatása hivatalos szolgálat, a híveké a családban való apostolkodás!

c) Van ebben hittel a Mesterhez kapaszkodás. „Hiszen nélkülem semmit sem tehettek” (Jn 15,5). Kevésnek kell lennie a tisztán **emberi** meglátásnak, a tritoni tobzódásnak. – Figyelem! Figyelem! Ez az utóbbi, az emberi munka csak tervez, szór és igen gyakran csak a lélek szennyét veti felszínre. Jól meg kell jegyezni, hogy a hitbe kapaszkodó és lélekszolgálatot teljesítő a küldöttnek fecsketermészetét meg nem tagadó finomsággal érinti a lelkeket és bízva bízik a finom lélekérintés diadalában.

Bef.: De vajon csak a papok kötelessége-e ez a munka és ennek az erőfeszítésnek biztos értékesítése? Valóban **mindenkinek** ezt kell hirdetnie és élnie az isteni ígét. De kitartó és áldozatos munkával. Biztos az eredmény – és mindenkit kötelez! – Ne feledd! Krisztus áldozatos kereszthalálánál emlékezzél Péter és Pál életvégére! De gondolj az életet irányító **hatásukra** is! Péter és Pál erről szólnak: papok és hívek hívek legyenek az isteni ige hirdetésében!

c) *alcsoport: Tételek – teljesen önálló beszédek kidolgozására*

1. beszéd: Az Úr követői
(Erkölcsei beszéd: Electio)

Bev.: Az égi Atya prófétáin át szól és az Úr Egyszülöttje Egyházának szolgálói, apostolain és püspökei át beszél. – Mit jelent ez a tétel?

1. Választ „élő hangszórókat” a Mester.

- a) Ezek – az apostolok.
- b) Ezek – az apostolutódok.

2. És örök csengéssel beszél az „élő tanításon” át a Mester.

a) A Mester parancsa: „Menjetek tehát és tegyetek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket az Atya és Fiú és Szentlélek nevében” (Mt 28,19).

b) Az Egyház gyakorlata: „Egy szívvel– lélekkel mindennap állhatatosan megjelentek a templomban. A kenyértörést házankint végezték, és örvendezve, tiszta szívvel fogyasztották el eledelüket. Magasztalták az Istent és az egész nép szeretetében álltak. Az Úr pedig napról-napra növelte az üdvösségre rendelték számát” (Ap.Csel. 2,46-47).

Bef.: „Electio sunt pastores ovium!”

2. beszéd: Az igazi út fényvetői
(Erkölcsei beszéd: Lucem ferentes)

Bev.: A Mester tanításában az az ige csendül: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem jut az Atyához, csak én általam” (Jn 14,6). Erre az útra akar fényt vetni az apostolok serege. – Hogyan?

1. Tanítják, amit vettek.

a) Ezt a parancsot vették: „Menjetek tehát és tegyetek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket az Atya és Fiú és Szentlélek nevében” (Mt 28,19).

b) És ezt hűen teljesítették: „A szétszéledt hívek, ahol csak megfordultak, hirdették az igét” (Ap.Csel. 8,4).

c) Sőt ezt is tudni kell: „Ha ugyanis az evangéliumot hirdetem, nincs mivel dicsekednem, hiszen ez a kötelességem. Jaj nekem, ha nem hirdetem az evangéliumot!” (1Kor. 9,16/).

2. Hogy ezen az úton járjanak a hívek.

a) A Mester szava az élet útja: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem jut az Atyához, csak én általam” /Jn 14,6/.

b) Az erkölcsi újjászületés az élet igazi megindulása: „Bizony, bizony mondom neked: Aki nem születik újra vízből és (Szent)lélekből, nem mehet be Isten országába” (Jn 3,5 és 5).

Bef.: Az apostolok életének alapereje: „Ti vagytok a világ világossága” (Mt 5,14). De tevékenységük indítója: „És ha világosságot gyűjtenek, nem teszik véka alá, hanem a tartóra, hogy világítsa a ház minden lakójának” (Mt 5,15).

3. beszéd: A készséges követők
(Erkölcsei beszéd: Sequentes)

Bev.: A Mesterre hallgató tanítványok hűségét ez a beszéd foglalja egybe: „Mi hiszünk és tudjuk, hogy te vagy Isten Szentje.” Jézus erre megjegyezte: „Nem tizenkettőt választottam? S egy közületek mégis ördög” (Jn 6,69-70). – Miben mutatkozik ez a hűség?

1. Hűek a tanított ige meghirdetésében.

„Testvéreim! Pátriárkáinkról nyíltan beszélhetek nektek. Ő meghalt, eltemették, és sírja a mai napig látható nálunk. Mivel azonban próféta volt, ismerte Istennek számára esküvel tett ígéretét: az ő utódaiból ültet majd valakit trónjára. Ezért a jövőbe látva a Messiás föltámadásáról mondta, sem az alvilágban nem marad, sem testét nem éri rothadás. Ezt a Jézust támasztotta föl az Isten: ennek mi mindnyájan tanúi vagyunk. Miután tehát fölszállt az Isten jobbára, elnyerte az Atyától, majd pedig kiárasztotta a megígért Szentlelket. Ez az, amit ti láttok és hallotok” (Ap.Csel. 2,29-33).

2. Hűek – az isteni élet élésében.

„Egy szívvel-lélekkel mindennap állhatatosan megjelentek a templomban. A kenyértörést házankint végezték, és örvendezve, tiszta szívvel fogyasztották el eledelüket. Magasztalták az Istent és az egész nép szeretetében álltak. Az Úr pedig napról-napra növelte az üdvösségre rendelték számát” (Ap.Csel. 2,46-47).

3. És hűek az életáldozat meghozásában.

Ezért mondja Szent Pál: „Úgy vonzódtunk hozzátok, hogy nemcsak Isten evangéliumát, hanem életünket is nektek akartuk adni” (1 Tessz. 2,8). – Összes apostolt vértanúnak tiszteli a tradíció.

Bef.: **Valóság** tehát életükben ez az isteni parancs: „Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét mindennap és kövessen engem” (Lk 9,23).

4. beszéd: Az igehirdetők útja

(Erkölcsi beszéd: „Golgotha” apostolorum)

Bev.: Mesterünk tanító útja – Palesztina, de a Mester megváltó Áldozatának útja – a Golgota. – És az isteni ígét hirdető apostolok milyen ösvényt taposnak?

1. Üldöztetés a sorsuk...

a) Szent Péterről ezt olvassuk: „Helyesnek tartom ugyanis, hogy amíg ebben a sátorban időzöm, figyelmeztesselek és serkentselek titeket, mert biztos vagyok abban, hogy sátram lebontása hamarosan bekövetkezik, amint Urunk Jézus Krisztus is értésemre adta ezt. Gondom lesz rá azonban, hogy ezekről holtom után is bármikor meg tudjatok emlékezni” (2Pét. 1,13-15).

b) Szent Pálról pedig ezt tudjuk: „Háromszor megbotoztak, egyszer megköveztek, háromszor szenvedtem hajótörést, egy nap és egy éjjel a mély vízen voltam. Sokat voltam vándorúton, veszélyben forogtam folyóvizeken, veszélyben rablók miatt, veszélyben népem részéről, veszélyben a pogányok között, veszélyben városokban, veszélyben a pusztán, veszélyben a tengeren, veszélyben hamis testvérek között” (2Kor. 11,25-26).

2. Vértanúhalál az életvégük.

a) Szt. István vértanú kezdi: „Amikor ezt meghallották, szívüket elöntötte a méreg és fogukat vicsorították feléje... István „fölkialtott: „Bizony látom a megnyílt eget, s az Emberfiát, amint az Isten jobbán áll!”... „Uram Jézus, vedd magadhoz lelkemet!” (Ap.Csel. 7,54,56 és 60).

b) A többi is hűségesen követte.

Bef.: De életreményük ez az isteni ige: „Mindenfelől szorongatnak, de össze nem szorítanak, kétségkedünk, de kétségbe nem esünk, üldözést szenvedünk, de elhagyottak nem vagyunk, földre terítetek, de el nem pusztulunk” (2Kor. 4,8-9).

5. beszéd: Az áldozatosak földi bére

(Erkölcsi beszéd: Vita divina)

Bev.: Vajon elérték-e az Úr hűségesei – a földön is – az élet boldogságát? Vajon mit adott nekik a földön a Mester?

1. Portant in animae Christum.

Mit jelentett ez?

a) Övéké – a föld boldog élete: „Boldogok a szomorkodók: majd megvigasztalják őket” (Mt 5,4).

b) Övéké – a krisztusi élet öröme. Érték: boldog lelki életet élnek a földön: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

2. Et pro futuro expectant Christum.

a) Alaptételük ez: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

b) Élettartalmuk ez: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Most készen vár az igaz élet koronája, melyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak, akik örömmel várják eljövételét” (2Tim. 4,7-8). Érték: az örök élet reményével töltekeznek a földön.

Bef.: Íme! Ez már a földi jutalom a krisztusi életért.

6. beszéd: Az áldozatosak égi jutalma (Erkölcsei beszéd: Vita beatifica)

Bev.: Az élet boldogságigénye akkor emelő és boldogító, ha felcsillan benne a végnélküliség jege. – Vajon miben állapítható meg ez az isteni ajándék?

1. A földi élet örök folytatásának ígérésében. Szól az Úr, és **veszi** ezt az ajándékot az ember.

a) „Én vagyok a föltámadás és az élet: aki bennem hisz, mégha meg is halt, élni fog. Mindaz, aki belém vetett hittel él, nem hal meg sohasem” (Jn 11,25-26). Ez az alaptétel.

b) „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon” (Jn 6,54). Ez a használandó eszköz alkalmazása. Így igazság, hogy veszi az ember ezt a kegyet.

2. Az égi Atyával való együttélés boldogságában.

Így azután arról van szó, hogy az Istennel való kapcsolódásban található fel ez a boldogság. – De hogyan?

a) Erről így beszél az apostol: „Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről-színre. Most csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy ismerem, ahogy én is ismert vagyok” (1Kor. 13,12).

b) Erről így szól a Mester: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig én-bennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Boldogan gondoljunk arra, hogy minden „áldozatosra” áll ez az isteni ének: „Ujjongva zengjétek, igazak, az Úrnak; a jámborhoz illik a dicséret” (Zsolt. 32,1). „Tárujjatok fel, hatalmas kapuk, tárujjatok fel, örök kapuk, hadd vonuljon be a dicsőség királya!” (Zsolt. 23,7).

*

d) alcsoport: Szimbolikus fogalmak és életképek

Néhány ilyenekhez fűzött beszédvázlatot sorakoztatunk fel, mert alkalmas tételek igen szép kidolgozásokhoz. **A zárás és nyitás: a kulcs képe**

1. beszéd: Csak kapukat zárunk és nyitunk?

Bev.: A vaskulcsok – teret záró kapuk lakatjait pattantják... És a lélek szentélyét?

1. A lélek szentélyébe – a lélekpásztorok lépnek. Ezek – a **lelki kulcsok** hordozói.

2. A lélekbelépők azután lelki újjászületést teremtenek. Ezek – a Krisztus kegyelmének **szóronépei**.

Bef.: A lélekkapuk kulcsai – lélekvilág feltárói...

2. beszéd: Lélekkincseket is őrünk?

Bev.: Mi lakik az ember lelkében?

1. A múlt sok nehéz terhe...

a) Ezek **emberi** terhek: „Hiszen mindenkinek a maga terhét kell hordoznia” (Gal. 6,5).

b) Ezek a múlt „veszteségei”. Az ember semmit sem vallhat magáénak, hacsak a mennyből nem kapta” (Jn 3,27).

2. De az isteni Jóság sok kegyelme...

a) Ez – a megbocsátás: „...Ismerd meg az Urat! Mert mindnyájan ismerni fognak engem, a legkisebbtől a legnagyobbig, úgymond az Úr, minthogy megbocsátom gonoszágukat és bűnükre nem gondolok többé” (Jer. 31,34).

b) Ez – a megszentelés: „Mindaz, aki e vízből iszik, ismét megszomjazik. De aki abból a vízből iszik, melyet én adok, nem szomjazik soha többé. Az a víz, melyet én adok, örök életre szökő vízforrás lesz benne” (Jn 4,13-14).

Bef.: Tisztítsuk meg az elsőtől az embert, hogy gazdagodjék a másodikban a lélek.

3. beszéd: Életutakat is nyithatunk?

Bev.: Aki a lélekbe jut, az életutat is jelölhet.

1. Oktató szóval...

„Nem csak kenyérral él az ember, hanem minden igével, amely Isten ajkáról való” (Mt 4,4).

2. Kegyelmi erővel...

„Bizony, bizony mondom neked: Aki nem születik vízből és (Szent)lélekből, nem mehet be Isten országába” (Jn 3,5).

Bef.: Így az életvándort Istenhez segíti.

*

A méhcsalád is jelképpé alakítható

1. beszéd: A falu apró népe

Bev.: A gyermeknél az Úr legszeretettebb nemzedéke. Ezért olvassuk: „Bizony mondom nektek, aki az Isten országát nem úgy fogadja, mint a gyermek, nem megy be oda” (Mk 10,15).

1. Istent kereső a lelke.

2. Istenhez vezesse a pásztor szeretete.

Bef.: De a pásztor fogalma – a családra is kitágítandó!

2. beszéd: A falu szorgos népe

Bev.: Híveink seregét a nép dolgozói alkotják. – Mi a feladatuk?

1. A „lélekhalász” gondja.

2. De a „lélektápláló” feladata.

Bef.: Csak a szeretettel és áldozatossággal végzett munka érték az Úr előtt.

3. beszéd: A falu „méggyűjtői”

Bev.: Mi a lélek „méze”?

1. A szorgos munka eredménye – az anyagi és szellemi élet területén.

2. A „lélektartálék” és lélekerő – a jövő élet érdekében.

Bef.: Dolgozva gyűjtünk, élve élünk és örök raktárra is raktározunk

*

A „múzsák vára” is jelképezheti az Egyházat

1. beszéd: Az igazság háza

Bev.: Mi az Egyház hivatása? Röviden: Isten kinyilatkoztatásának hirdetése.

1. Az ige – igazság.

2. Az ige – életigazság.

Bef.: „Fényközpont” tehát az Egyház és így – az igazság háza.

2. beszéd: A szépség vára

Bev.: Az élet igénye a szép birtoklása és teremtése. Van-e ebben szerepe az Egyháznak?

1. Szolgálja, szolgáltatja és teremti – a lélek szépségét.

2. Hogy birtokba vehessük a szépségek Szépségét.

Bef.: Minden törtetés végül is erre irányul.

3. beszéd: A jóság temploma

Bev.: Az Evangélium alapüteme: a szeretet. „Új parancsot adok nektek: szeressétek egymást!” (Jn 13,34). – És az Egyház?

1. Ennek a parancsnak hírnöke.

2. Ennek a parancsnak életté teremtője.

Bef.: Így az Egyház a jóság szolgálatának „élő szentélye”.

*

Az „Isten háza” is képként használható

1. beszéd: Igazság fényét lobbantja

Bev.: Mesterünk lelkét ez a tétel irányítja: „Én világosságul jöttem e világra, hogy aki bennem hisz, ne maradjon sötétségben” (Jn 12,46). – És az Egyház?

1. Ugyanaz az ereje.

2. Hiszen a Mester a Feje.

„Mindent lába elé vetett és az egész Egyháznak fejévé tette őt...” (Ef. 1,22).

Bef.: Ezért árad „Isten fénye” az Egyház világából.

2. beszéd: A jóság hangját csendíti

Bev.: A „jóságos Jézus” – „jóságos apostolnépet” indít.

1. Maga szeretettel hívogatja népét.

„Én pedig, ha fölmagasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok” (Jn 12,32).

2. Erre hangolja az apostolok együttesét.

„Akkor hozzálépett Péter és megkérdezte: „Uram, ha vét ellenem testvérem, hányszor kell megbocsátanom? Talán hétszer?” Jézus így felelt: „Nem mondom: hétszer, hanem hetvenszer hétszer” (Mt 18,21-22).

Bef.: És ez a jóság ezt az **igazságot** eredményezi: „És én tudom, hogy az ő parancsa örök élet. Amit tehát hirdetek, úgy hirdetem, amint az Atya mondta nekem” (Jn 12,50).

3. beszéd: Az Isten vezető kalauz szeretetét kínálja

Bev.: „Az Isten szeretet” (1Jn. 4,8). A Mester pedig így szól Atyjáról: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek... Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Az Atya is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,20 és 23). – Mit sugároz tehát a Mestert hordozó ember?

1. Isten szeretetét.

„Megismertettelek velük és meg is foglak ismertetni, hogy a szeretet, amellyel engem szeretsz, bennük legyen és én őbenne” (Jn 17,26).

2. És az emberek szeretetét.

„Ez az én parancsom: Szeressétek egymást, mint ahogy én szerettelek titeket” (Jn 15,12).

Bef.: Isten lakik bennünk, és így a szeretetet sugározza lelkünk.

*

Az ember önállósága és kötöttsége is tétellé alakítható

1. beszéd: Parancs – az isteni ige

Bev.: Vajon teljesen **magára hagyatott-e** az ember?

1. Parancsokban szól hozzá az Isten.

Ezek útja:

a) A természet szava...

b) Az Úr követein át csendülő isteni ige. „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen, annak, aki hisz őbenne” (Jn 1,12).

2. Hogy engedelmeskedő legyen az ember.

a) Isten szava – üdvösség útja. „Mester, melyik a legfőbb parancs a Törvényben? „Jézus így felelt: „Szeresd uradat Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből... Szeresd felebarátodat, mint önmagadat. E két parancson függ az egész törvény és a próféták” (Mt 22,36-37 és 39-40).

b) Ember behódolása az üdvösség elérése: „Látomás nélkül a nép féktelen lesz, de boldog, ha megtartja a törvényt” (Péld. 29,18).

Bef.: Így **vezeti** a szabadon odahajló embert az Isten!

2. beszéd: Választhat az ember lelke

Bev.: A személyes élet isteni kegye: a szabadság.

1. Értelmesen ismerhet az ember.

„Amikor a pogány a törvény híján a természet szavára teszi meg a törvényben foglaltakat, törvény hiányában önmagának törvénye. Ezzel igazolja, hogy a törvény követelménye szívébe van írva, amiről lelkiismerete tanúskodik és önitétele is, mely hol vádolja, hol fölmenti” (Róm.2,14-15).

2. Szabad akarattal dönthet az ember.

„És parancsola néki, mondván: A paradicsom minden fájáról ehétel, de a jó és a gonosz tudásának fájáról ne egyél, mert amely napon arról eszel, halált kell halnod” (1Móz. 2,16-17).

Bef.: A „személyes ember” szabadon törhet az **örök Személy** felé.

3. beszéd: Istenivé léssen – a készségesek lelke

Bev.: Isten szeretete túlrad. Ezért mit biztosít nekünk?

1. Isteni életet a földön.

„Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

2. Örök szeretetfonódást – az égben.

„Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet. Törekedjete a szeretetre!” (1Kor. 13,13).

Bef.: Önálló az ember, de Isten felé hajoljon a lélek!

*

Az állandó Isten dicséret is anyagot alkothat

1. beszéd: Világosabb a látás

Bev.: A kegyelemmel világított lélek **jobban** lát. – De hogyan?

1. Extenzive.

Szélesebb horizonton látja – a Végnélküli életet is.

2. Intenzive.

Belsőbb szemlélettel „látja” az ég Urát is.

Bef.: Ez az igazi fény– bírás. „Én világosságul jöttem e világra, hogy aki bennem hisz, ne maradjon sötétségben” (Jn 12,46).

2. beszéd: Erősebb az élet

Bev.: Az élet kibontására és természetfeletti virágzására hív a Mester. – De hogyan?

1. Dinamice...

a) Indító erő: az isteni kegyelem. „Mindegyikünk annyi kegyelmet kapott ajándékba, amennyit Krisztus adott” (Ef.4,7).

b) Egek felé törő lendület: a kegyelem. „Bizony, bizony mondom neked: Aki nem születik vízből

és (Szent)lélekből, nem mehet be Isten országába” (Jn 3,5).

2. Entitative...

a) Természetes élet tökéletesebb alakját kell elérnünk. „Meg is teremté az Isten az embert: a maga képére, az Isten képére teremtette” (1Móz. 1,27).

b) Természetfeletti élet teljességét kell leesdenünk. „A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

Bef.: Az örök életre erősít – a kegyelem.

3. beszéd: Istenhez tapadó az élet

Bev.: „Isten rokonai vagyunk”. – De hogyan?

1. Krisztusiak vagyunk.

„Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

2. Istenben élők leszünk.

„Akkor majd megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Isten fiai leszünk. „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen, annak, aki hisz őbenne” (Jn 1,12).

*

A tanítók személye is tárgyul kínálkozik

1. beszéd: Első tanító: a szülő

Bev.: Isten terve a családba helyezi az embert és így az első nevelővé avatja a szülőt. – Hogyan lesz tanító a szülő?

1. Átveszi életén át az Isten igéjét.

2. Csendíti otthon az Isten tanítását.

Bef.: Így a természet isteni rendje szerint – ő is igehirdető.

2. beszéd: Második tanító: az igehirdető

Bev.: A fejlődő élet belekerül a felfejlődöttek sorába. – Ekkor ki a tanító?

1. Az Isten Egyháza.

2. Mert ő az emberiség világossága.

Bef.: Jól jegyezd meg: az Egyház a Mester nevében cselekszik.

3. beszéd: A harmadik tanító: az Úr szolgálja

Bev.: De az Egyház küldötteket küld – a Mester erejével.

1. Ezt tette Maga a Mester is.

„Ezután az Úr más hetvenkét tanítványt választott ki és kettenként maga előtt küldte őket azokba a városokba és falvakba, ahová készült” (Lk 10,1).

2. Ezt teszi az Úr jegyese.

Ez a papszentelés.

3. Ezt végzi a falu népének Isten rendelte pásztora.

Bef.: És mi a mi kötelességünk? Felelet: „Aki titeket hallgat, engem hallgat...” /Lk 10,16/.

*

Hogyan revelálja Magát a Mester?

Ez itt is újra felvethető. Az idézet ismétlendő: „Étkezés után Jézus megkérdezte Simon Pétert: „Simon, János fia, jobban szeretsz, mint ezek”? „Igen, uram, felelte, te tudod, hogy szeretlek”. Erre

így szólt hozzá: „Legeltesd bárányaimat”. Azután ismét megkérdezte: „Simon, János fia, szeretsz engem?” „Igen, uram, felelte, te tudod, hogy szeretlek”. Erre azt mondta neki: „Legeltesd juhaimat”. Majd harmadszor is kérdezte...” (Jn 21,15-16).

1. beszéd: Az érdeklődő Mester

1. Szeretet után érdeklődik...
2. Hogy szeretet kegyével gazdagítson.

2. beszéd: A felelő tanítvány

1. Szeretetéről tanúskodik.
2. És szeretetéből isteni hivatásra indítatik.

3. beszéd: A jutalmazó Mester

1. Övé – a vezetés hatalma.
2. Mert Övé – a Szeretet kegyelme.

*

A kőszikla – hasonlatképpen tárgyalható.

Itt pedig ez a szöveg idézendő: „Te Péter vagy. Erre a sziklára építem Egyházamat és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta. Neked adom a mennyország kulcsait. Amit megkötsz a földön, megkötött lesz a mennyben is, és amit föloldasz a földön, a mennyben is föloldott lesz” (Mt 16,18-19).

1. beszéd: Kősziklára épít a Mester

1. Alapítás igéje...
2. Állandó – fenntartás kegyelme.

2. beszéd: Látható kőszikla – Péter

1. Péter az első...
2. Utódai – a következők...

3. beszéd: Láthatatlan Szikla – a Mester

1. Fejük – a Mester.
„(az Atya) az egész Egyház fejévé tette őt” (Ef. 1,22).
2. Életük – a Mesterért.
„...De hogy miattatok életben maradjak, az szükségesebb” (Fil. 1,24).

* *

Beszédláncok

Ezek a mai ünnep és annak „írott liturgiája” területéről alkothatók. Céljuk az, hogy az Egyház életét érintő beszédekben **vezető gondolatokat** közöljenek. – A bővebb fejtegetés helyett csak **összefoglaló rendszert** adunk, mert a részletes anyag az **előző** beszédvázlatokból meríthető. – Lássuk ezeket egyenként.

I. beszédlánc címe: Az apostolok

Ez a beszédlánc Krisztus gondolta „apostolainak” hivatását ismerteti. De arra akar kijutni, hogy mindnyájan „apostolok” vagyunk.

1. beszéd: A „tizenkettő”

Bev.: Ki választ?

1. Az Úr választottjai – a nép közül.

2. Az Úr szolgálói – a népért.

Bef.: Így isteni a munkájuk!

2. beszéd: A „kettő”

Bev.: Kik a legkimagaslóbbak?

1. Az Egyház feje (Péter).**2. Az Egyház és a „népek apostola” (Pál).**

Bef.: Ezek – az apostolfejedelmek.

3. beszéd: A többi apostol

Bev.: És a többiek?

1. Mind az Úr szolgálója.**2. Mind az Úr vértanúja.**

Bef.: Érte is halnak.

4. beszéd: A mai élet apostolai

Bev.: A Mester szabta meg.

1. Vezetőink – a pápa és a püspökök.**2. Tovább terjesztő „apostol” – minden hívő.**

Bef.: Mindenki részese a munkának!

*

II. beszédlánc címe: A történelem ítélőszéke előtt

Ez a beszédlánc a hivatottak felelősségét akarja fejtegetni.

1. beszéd: Az utókor íté

Bev.: Ki ítélhet?

1. A jelen csak a felületet látja: eseménysorokban.**2. Az utókor az eredményt értékeli.**

Bef.: Az eredmények alapján az utókor ítélhet.

2. beszéd: A hízlgó hamar „örökít”

Bev.: Emléket állít...

1. A hízlgónek mesés a szava.**2. A hízlgónek – könnyed az emlékállítás vágya.**

Bef.: „Ne siessünk a szobor emeléssel”!

3. beszéd: Császári trónok inognak

Bev.: Emberi művek értéke?...

1. A föld hatalmasai eltűnnek.**2. A lélek szolgálói az igazi értékek.**

Bef.: Gamálieel szavát halljad: „...Ha ugyanis ez a törekvés vagy ez a mozgalom emberektől származik, fölbomlik, de ha az Istentől van, nem tudjátok szétoszlatni őket...” (Ap.Csel. 5,38).

4. beszéd: Örök élet áldozatosai felmagasztosulnak

Bev.: Isten népe diadalt arat.

1. Traján, Hadrián oszlopa...

2. Péter és Pál trónja...

Bef.: Csak idő kell hozzá!

*

III. beszédlánc címe: Halászok és sátorkészítők

Ez a beszédlánc transzponálva értelmezi a két „mesterséget”.

1. beszéd: Kik a „nagyok”?

Bev.: Emberi és isteni mérték...

1. Földi mérce szerint?...

2. Égi mérce szerint?...

Bef.: Isten a döntő.

2. beszéd: A lélek nagyjai

Bev.: Földi értékek...

1. A tudósok és a dolgozók.

2. Mindenekfelett – a szentek.

Bef.: Égi értékek.

3. beszéd: A lélekhalászok

Bev.: Gyűjtés az ember vágya.

1. Emelni a kultúrát.

2. Szolgálni a lélekkultúrát.

Bef.: De lélekgyűjtés az érték!

4. beszéd: Az örök sátrakat verők

Bev.: Mindnyájan „sátorverők” vagyunk.

1. Földi otthonunk – a sátor.

2. Égi „sátrunk” – az Isten háza.

Bef.: De az „örök sátorverők” munkája igazi hivatás.

*

IV. beszédlánc címe: Hűségesek – a halálig

Ez a beszédlánc a szolgálatban való hűséget akarja magasztalni.

1. beszéd: A börtön bilincsei között

Bev.: Milyen jövőt jelez a Mester?

1. Péter – a börtönben.

2. Pál – a börtönökben.

Bef.: Ezt élük az Övéi.

2. beszéd: A Kereszt tövében

Bev.: Hűek-e az apostolok? Látszat szerint nem. Miért?

1. Mester Urától – távol állnak.

2. De sajátjukhoz – ölelkezve közel esnek.

Bef.: Valóban igen, mert halált halnak.

3. beszéd: Az ostorok és hajótörések szenvedései alatt

Bev.: Apostolok útjai...

1. Mindent Krisztusért.

2. Mindent – az örök életért.

Bef.: Apostolok életcéljai...

4. beszéd: A vérpadon

Bev.: A cél színezi a utat...

1. Menyegzős menet – az út?...

2. Csak akkor, ha örök életképe – a táruuló rév.

Bef.: A diadal koszorúzza a szenvedő és halált halt zarándokot: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Most készen vár az igaz élet koronája, melyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak, akik örömmel várják eljövételét” (2Tim. 4,7-8).

* * *

B/ rész – c/ csoportja: a Szentleckéhez írt beszédek

A Szentlecke szövege így szól: „Ugyanebben az időben Heródes király lefogatta az Egyház néhány tagját, és bántalmazta őket. Így például Jakabot, János testvérét karddal kivégeztette. Mivel látta, hogy ez megnyeri a zsidók tetszését, ezt azzal tetézte, hogy Pétert is letartóztatta a kovásztalan kenyér ünnepének idején. Lefogatása után börtönbe vetette és négy négytagú katonai őrség gondjára bízta. Az volt a szándéka, hogy húsvét elmúltával a nép elé vezeteti. Míg Pétert a börtönben fogva tartották, az Egyház szüntelen könyörgött érte Istenhez. Mikor pedig Heródes éppen arra készült, hogy elvezeteti, azon az éjszakán Péter két katona között aludt kettős láncsal megbilincselve, az örök meg a kapu előtt tartották szemmel a börtönt. Ekkor hirtelen az Úr angyala jelent meg mellette, a helyiséget pedig fény árasztotta el. Megütötte Péter oldalát és ezekkel a szavakkal ébresztette föl: „Kelj föl gyorsan!” Erre a bilincsek lehullottak a kezéről. „Vedd föl övedet és sarudat”, parancsolta az angyal. Mikor ezt megtette, az ismét megszólalt: „Vesd magadra köpenyedet, s kövess engem!” Követte őt kifelé, de azt sem tudta, valóság-e az, amit az angyal művel. Úgy tűnt föl ugyanis neki, mintha látomást látna. Áthaladva az első, majd a második őrségen, a város felé nyíló vaskapuhoz jutottak. Ez magától kinyílt előtük. Kint még végigmentek egy utcán, s ekkor az angyal hirtelen eltűnt mellőle. Péter pedig magához térve fölkiáltott: „Most már igazán tudom, hogy az Úr elküldte angyalát és kimentett Heródes kezéből, meg mindabból, amire a zsidó nép számított!” Mihelyt kiismerte magát, Máriának, János, másnéven Márk anyjának házához sietett. Ide sokan egybegyűltek imádkozni” (Ap.Csel. 12,1-12).

Tartalmilag tulajdonképpen Péter apostol csodálatos megszabadulását közli. Természetes tehát, hogy az áldozatos élet **üldözése**, majd az érte **imádkozó Egyház** imájának **értéke** és **az Isten szabaddulását adó kegyelme** ötlenek eszünkbe. – Természetes, hogy e tételeket szimbolikusan, átvitt értelemben is ki lehet szélesíteni. – Módszerünkhöz híven előbb különálló beszéd(vázlatokat) közlünk, majd utána beszédlánc(vázlatokat) fogunk egybefonni. Természetesen: ezek inkább arra szolgálnak – és épp ezért rövidek is –, hogy esetleges sorozatoknál útmutatást adjanak. Lássuk ezeket egyenként.

Különálló beszédek

1. beszéd: „Lesújtva némelyekre az Egyházból...”

(Az Egyház– üldözések oka)

Bev.: A francia forradalom idején jelszavá lett **Voltaire** mondása: *Eccrasser l' infame!* Röviden annyit jelentett: irtsd ki azt a gonoszt, aki a haladást akaró emberiség előrelendítésének kerékkötője!...

Ennek a mondásnak „szülőanyja” azonban végül is gyermeki szeretettel hagyta végrendeletszerűen adott intézkedésében vagyont – a Szűz Anya tiszteletére emelendő templom javára... Mintha azt sejtetné ez a végrendelet: harcba szállt a nagy szellem az Egyházban észlelhető emberi **gyarlóságokkal**, de hódolatos marad az Úr Egyházának szellemi és isteni **tartalmával**. – Amikor a történelem folyamán ennek a harcnak **állandó és következetes sorát** látjuk, akkor nekünk is fel kell vetnünk a kérdést: miért kísérté állandó harc, golgotai halál és apostolokon át folytatódó mártírium az Egyház áldozatosait?...

1. Az első felelet ilyen formán közelíti meg az igazságot: **minden belső érték küzdelmes bontakozás útján tárja elénk a diadalmas élet kincsét.**

Értelmünk szava arra hangol, hogy Istentől a világ, isteni az életindítás és Istenhez törő az értelemmel áldott „Isten fia Ember”. Így: igazságok a világ adatai és igazságok a lélektartalmat adó égi indítások. A „nagytermészet” útja is küzdelmes bontakozás, a mag életrendje is bomlás útján zsendül, az emberi szellem is erőfeszítésen át jut a szellemi élet világába. Az indító hangok is erők, pedig a **világból csendülők, a lélekben szülők és az egek kinyilatkoztatásából zengők...** De ezek az igazságok nem azonnal lobbannak fénybe, hanem küzdő erőfeszítésen át lesznek az ember értékei. Mintha itt is igazolódna: az arany a tűzben, az acél az izzó kohóban tisztul, és csak azután keményedik... Az élet igazságai is küzdelmes erőfeszítések nyomán lesznek az emberi szellem életkincsei. – Sőt ki kell emelni, hogy az **életigazságok** erős emberi erőfeszítések és szenvedések után lesznek **az emberi élet igazi fejlesztésének eszközei**. – De miért ez a nagy harc?

a) **Alapjában** azért, mert más és más szemszögből látható, és így másnak látszik az igazság. De egyéni felfogás is befolyásolja az ember ítéletét... Majd az életirányt változtatni akaró beállítással (hedonizmus – aszketizmus) harcba száll az ember... Végül is: fényt keres és a fénykeresésben harcba száll a sötétségnek vélt és ítélt igazsággal. Ne felejtse: „ahány ember, – annyi igazság”.

b) De **tárgyi szempontból** is valóság az, hogy az igazság dinamikailag bontakozó és – életet szolgálva – létté lévő isteni ajándék. – Az ember üdvét szolgáló isteni ige sem „lezárt isteni kincs”, hanem **változhatatlan tárgyi tartalmú – életet fakasztó ajándék**. A Mester szavai tökéletesedéssről, életfakasztásról és természohozásról szólnak... Van fejlődés, sőt az Evangélium magvetésének egyenesen ez a hivatása. Hasonlatai is erről szólnak... (A „szőlőtöke és a vesszők”, a gyümölcshozó fügefafa stb.). A lényeg ez: a „föld emberei” vagyunk, de az isteni kegyelem kiáradásával – megváltás, megszentelés, újjászületés – **Isten fiaivá** alakulhatunk. Tehát: **nemcsak a befogadáson, hanem az létté fejlesztésén** pihen a hangsúly.

c) Végül pedig az emberiség élete, a **Mester élete és a híveinek sorsa** állandóan azt hirdeti: magasabb rendű élet teremtése a hivatásunk, a „földi mennyek országának” megteremtése a kötelességünk, de az egek örök életének elérése az isteni rendeltetésünk. Ezért élünk és ebben boldogulunk. „Keresztelő János napjaitól fogva mindmáig a mennyek országa erőszakot szenved és az erőszakosok ragadják el azt” (Mt 11,12). Mindez pedig arra tör, hogy a **személyes isteni életteremtés után** valóság legyen küzdelmes **életünk diadala, amelyet ez az isteni ígéret hirdet**: „Aki hisz (bennem), annak örök élete van” (Jn 6,47).

2. Majd a második igazság így részletezi és értelmezi az Egyház sorsát: **az Egyház hivatásszerűen őrzi, hirdeti és létté fakasztja a szellemi élet isteni „életgabonáját”.**

Természetes, hogy ez a munka a földön és igen sok földi eszközhasználat mellett pereg alá. Bár alap és erő az isteni ajándék, mégis emberi és földön pergő – az erőfeszítés.

a) Minden égi tanításnak tárgyi tartalma az egek felé törés, de eszköze a földön való értékesítés. Az Egyház tehát a földön végzi munkáját és így a földi erők felhasználásával is emeli az emberiség lelkét. Igényesebbé teszi őket – a lelkiek felé, hogy igényesek legyenek – a szellemiek iránt. Azért volt, van és lesz barátja a földiek helyes használatának, a tudománynak, a művészetnek és erkölcsi jóságnak. Persze, így értelmezve, van benne **immanencia**, de azért, hogy ezen az úton érvényt igényeljen – a **transzcendencia**. Ez a hivatás, mert ez a Mesternek parancsa: „Menjete tehát, tegyete tanítványommá minden népet, kereszteljéte meg őket az Atya és Fiú és Szentlélek nevében” (Mt 28,19). – „Jézus így felelt: „Az én országom nem e világból való. Ha e világból volna országom, harcra kelnék szolgálaim, hogy a zsidók kezére ne kerüljek. Az én országom azonban nem innen való” (Jn 18,36).

b) De ugyancsak igaz: minden tanításnak és kegyelemközlésének munkája a földi élet keretében pergő erőfeszítés. Tehát sok benne az emberi. – Ezen az alapon feltalálható benne sok emberi **gyarlóság és történelem hozta „hordalék”...** De amellet letagadhatatlan az Egyház életéből az emberi élet szolgálata, emelési vágya és az örök tájak felé való lendítésnek ereje. Ez pedig az életemelésnek **erő-**

feszítése, amely végül is az **örök élet diadalába** csendül. Azért olvassuk: „Én nem magamtól beszéltem, hanem az Atya, aki küldött engem, ő parancsolta meg, mit mondjak és mit hirdessek” (Jn 12,49). Az Ő tanítása az egekből való. Egekből eredő, földön érvényesülő és egek felé lendítő. Az igazság ez: a földiekből való emelkedés művében jelentkező **emberi elem**, hiba, sőt **bűn** is ostromozható, de az isteni szolgálat valósága csak hódolatot parancsoló. Annál is inkább, mert az életáldások hőseinek milliókra menő serege mutatja az „igazaknak” áldozatos szolgálatát.

Bef.: Befejezésül ismét kérdezem: miért sorsa az Egyháznak a küzdelmes harcok viselése? Azért, mert tevékenységét nem mindenki látja a hit szemszögéből, majd azért, mert sok emberi gyarlóság kísérti, kíséri és tán kísérenni is fogja – évezredek át, de mindezek ellenére **épp a szenvedés és küzdés léssen** az az isteni ajándék, amely tisztítja, őrzi és erősíti. Talán azt is mondhatnók: épp a küzdő szenvedés és „élethullámverés” léssen bizonyító ereje annak, hogy Isten művével van dolgunk.

2. beszéd: Az üldözött fejek és az imádkozó Egyház

(Erkölcsei beszéd: Az imádkozó Egyház)

Bev.: Egyszer Ottokár püspököt megkérdezték: mit ér a sok liturgiai ima? A szentéletű püspök ezt felelte: „imádkozik az Egyház, az Úr jegyese! Ez pedig minden”. – De akkor különösen imádkozik az Egyház, ha fejeit, vezetőit éri az üldözés vihara. – Mit kér az Úrtól az imádkozó Egyház?

1. Kitartó erőt – a szenvedőnek.

Tehát nem szabadulást, mert jól tudja, hogy Krisztus nyomdokain szenvedés az Egyház szolgáinak sorsa.

a) Erős legyen a hitében. A **hithű** mártírokra gondolj! Vagy például állítsd magad elé Szt. István vértanút! „... fölkiáltott: „Bizony látom a megnyílt eget, s az Emberfiát, amint az Isten jobbán áll!”... Amikor megkezdtek István megkövezését, az így imádkozott: „Uram, Jézus, vedd magadhoz lelke-met!” Mikor pedig térdrogyott, fönnhangon kiáltotta: „Uram, ne ródd fel nekik ezt a bűnt!” (Ap.Csel. 7,56 és 59-60).

b) Kitartó a szenvedésben. Az ostromozottakra, máglyára vetettekre és más szenvedőkre gondolj.

2. Égi jutalmat – az áldozatnak.

Ez az Egyház kérése. – Földi szenvedés – az égi jutalom alapja. Ez az egyetemleges igazság. – De hogyan legyen életté – **egyéni életemben?**

a) Törölje ez földi életünk minden bűnét és terhét! Szóljon nekem is ez az ige: „Nézzétek, az Isten Báránya! Ő veszi el a világ bűnét!” (Jn 1,29).

b) Hozza meg az örök boldogság dicsőségét. De el ne felejtsd: a földiek elvetendő! „S mindaz, aki elhagyja értem otthonát, testvéreit, nővéreit, atyját, anyját, feleségét, gyermekeit vagy földjét, százannyit kap és örökségül kapja az örök életet” (Mt 19,29).

Bef.: Így imádkozott Péterért is az Egyház. Őt – még földi szolgálatra híván – megmentette az Úr angyala, de szolgálatainak befejezése után – hazakísértte az Úr halálkövete.

3. beszéd: Meghallgatja-e Egyháza imáját az Úristen?

(Erkölcsei beszéd: Az Egyház imájának hatása)

Bev.: Az Egyház imája napi liturgiával, áldott szentelményekkel és személyes, papi imákkal ostromolja állandóan az eget. – Van– e égi rezonancia – a földi, egyházi fohászokra?

1. Felfigyel reá az ég Ura.

A lényeges ok: az Egyház Feje – a Mester: „(az Úr) mindent lába alá vetett és az egész Egyház fejévé tette őt” (Ef. 1,22). De fontos ez is: a **közösség** és **személyes kapcsolat** erőt képvisel.

a) Szeretetáramlás éri. A „jegyes” szól a szolgálói érdekében.

b) Szeretetáramlást közöl. Szeretetre csak szeretet az égi Atya válasza. A „caput ecclesiae” imájára felfigyel az Atya szeretete. Hiszen: „Akkor majd megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti énbenem, én pedig tibennetek” (Jn 14,20).

2. És teljesedik az Egyház imája.

Ennek a hitnek alapját ezekben az ígéretekben keresd: „Bizony, bizony mondom nektek: Aki bennem hisz, ugyanazokat a tetteket fogja végbevenni, amiket én magam cselekszem, sőt nagyobbakat is fog tenni azoknál, mert én az Atyához megyek. Bármit kértek majd nevemben az Atyától, megteszem nektek, hogy az Atya megdicsőüljön a Fiúban” (Jn 14,12-13). „Az én nevemben ördögöt üznek, új

nyelveken beszélnek, kígyókat vesznek majd kezükbe, és ha valami halálos mérget isznak, nem árt meg nekik, betegre teszik a kezüket és azok meggyógyulnak” (Mk 16,17-18).

a) Teljesül a kérés... Erőt kap az ember. Angyali küldetés szabadítja Pétert: „Ekkor hirtelen az Úr angyala jelent meg mellette...” (Ap.Csel.12,7).

b) Vagy lélek– gazdagodásban teljesedik a fohászkodás. Amit elveszt a **fizikai** élet vonalán, azt bővebben nyeri meg **lelkiek vonalán**. Van: energia transzpozíció is! Ez olyan lélektani igazság, amelyet isteni csengésben így erősít az Írás: „S mindaz, aki elhagyja értelm otthonát, testvéreit, nővéreit, atyját, anyját, feleségét, gyermekeit vagy földjét, százannyit kap és örökségül kapja az örök életet” (Mt 19,29).

Bef.: Az angyali segítség konkrét igazolása, hogy az Egyház imájára segítséget küld az Isten. – De minden segítségben közvetlen angyal a küldött? Nem! Azt azonban ne felejtse, hogy minden segítő – Isten angyala! Úgy fogadd tehát a szeretet nyújtotta kezét, mint Isten követét.

4. beszéd: „A láncok lehullottak kezéről”

(Dogmatikus beszéd: Isten ereje)

Bev.: Péter apostolról így szól az Írás: „Követe őt (angyalt) kifelé, de azt sem tudta, valóság– e az, amit az angyal művel. Úgy tűnt föl ugyanis neki, mintha látomást látna” (Ap.Csel. 12,9). – Valójában mit tanít számunkra ez az isteni hang?

1. Isten – a kötelékek Ura.

a) Törvények Hozója. Az egész életre áll: „Leszállottál a Sinai hegyére, beszéltél hozzánk az égből, adtál nekik jó szabályokat, igazságos törvényeket, szertartásokat és üdvös parancsokat” (2Ezd. 9,13).

b) Törvények Áldója... Isteni szó ez a szöveg: „Szíjad törvénye nekem többet ér arany és ezüst ezereinél” (Zsolt. 118,72). Mesterünk ezért mondja magáról: „Én kaptam minden hatalmat mennyben és földön” (Mt 28,18).

2. Isten – a szabadulás Hatalmasa.

a) Földi bajoktól szabadít. Példa: Jákob és az egyiptomi József. Példa: Mózes és a Vörös tengeri átkelés.

b) Lelki köteléktől is felold. Bűnök köteléke (Péter tagadása és bocsánat vétele). Bűnök büntetésének törlése (Péter bűnbocsátó hatalma).

Bef.: Amit Péter szabadulására tett, azt lélekvonalon **velünk is** teszi az Úr!

5. beszéd: Milyen kötelékek hullanak le a mi kezünkről?

(Erkölcsei beszéd: A mi kötelékeink)

Bev.: Az ember természetének kettőssége a **földhöz** és az **éghez** vonz bennünket. – Milyen kötelékektől kell szabadulnunk?

1. Földi ösztöneink – lefelé húznak.

Itt arról van szó, hogy a természet szava a föld felé húz.

a) Irányukat – Isten diktálja. Alapjukban tehát **minden ösztön jó**. Ok? Isteni célt szolgál!

b) De **túlzó** egyirányúságuk erősen ragadó. Ha pedig csak az **élvezet** ragad, akkor rossz is.

2. Bűneink a földiekhez láncolnak.

Az ösztön tudatos és akaratos kielétele – a bűnök szülője.

a) Ezek azután – a földhöz láncolnak, vakká tesznek az égiekkel szemben; tehát nem is igényli az ember. Ne feledd: „Ügyeljete, hogy ne az emberek szemeláttára s az ő kedvükért legyetek jók, különben nem lesz jutalmatok mennyei Atyátoknál” (Mt 6,1).

b) És az égi lendületben és szárnyalásban gátolnak. A szárnyszegett sasok – földön való „mászkalása”? Levegők királya – a föld mászkáló férge (a szokványos bűnök... A moral insanity...).

Bef.: **Ezek** a kötelékek hulljanak le rólunk, és az egek útján – „királyi sasok” leszünk mindnyájan.

6. beszéd: „Övezd föl magadat és kövess engem”

(Erkölcsei beszéd: az Úr hívó szava)

Bev.: Péternek szólt ez a mondat (Ap.Csel. 12,8). – A szabadság útjára indította, de ezzel az élet

lélekszolgálatára is elhívta és elküldötte. – De merre hív **engemet** az Úr?

1. Esetleg – a szenvedés útjára hív.

Az isteni hívás teljesen egyéni, de mindig üdvösséget szolgáló a tehetséghez méretezett!

a) Küzdelmes az élet; tehát **annak** viselésére vállalkozni kell! „Katonasor az ember élete a földön, és napjai olyanok, mint a napszámos napjai” (Jób 7,1). „De milyen szűk a kapu és milyen keskeny az út, mely az életre visz, – bizony kevesen találják meg azt” (Mt 7,14).

b) De diadalba csendül az isteni élet. „Eschatologicus optimismus”. Ezt kell keresni. Miért? Mert ez a bér: „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot” (Mt 25,34).

2. Esetleg – a szabadulás utáni szolgálatra rendel.

Mindenkit valahová rendel és talentummal indít az Úr. Azért igaz:

a) Szolgálatra rendelésünk – egyetemes. A tény ez: „Egyiknek öt talentumot adott, a másiknak kettőt, a harmadiknak csak egyet, kinek-kinek rátermettsége szerint” (Mt 25,15).

b) De **kivételes** szolgálatra rendelés – isteni kegy. Az apostoloké ez: „De Jézus bátorította Simont: Ne félj! Ezentúl emberhalász leszel” (Lk 5,10). – A családapáé – a család és így tovább...

Bef.: **Erre** kell magamat felőveznem és így kell Isten katonájává keményednem.

7. beszéd: A Mestert követők élete

(Erkölcsei beszéd: Az Úr szolgálóinak élete)

Bev.: Milyen élet jellemzi az Úr hivatására jelentkezőket? Azt is kérdezhetném: milyen igényei vannak az Úr szavára indulóknak?

1. A földiekből csak a szükségeseket veszik.

a) Az angyal felszólítására Péter is csak a „**necessaria**”-t veszi.

b) Mi is csak azokkal induljunk, ami „**necessarium**”.

2. A szellemiekből azonban a bőségeset szórják.

Az „Úr szabadjai” – az élet gazdagítói. – De mit tesz az ilyen „gazdag”?

a) Maga – felszerelődik. Ez a tiszta élet. Ez a kegyelmi bőség. Életét tehát ilyenné teszi: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

b) Másokat ezzel gazdagít. Maga a Szőlőtöke venyigéje. „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad és én őbenne, az bő termést hoz” (Jn 15,5). De másokat is ehhez a Tökéhez kapcsol. Nevelő munka, tanító munka, lélekemelő társadalmi munka. Végül is mindez: az emberek isteni-esítése. „Bizony, bizony mondom neked: Aki nem születik vízből és (Szent)lélekből, nem mehet be Isten országába” (Jn 3,5).

Bef.: Akik hallják és követik az Úr szavát, azok **így** élnek további életüket!

8. beszéd: Isteni intések észlelése

(Erkölcsei beszéd: Lelki indítások kérdése)

Bev.: Szól-e titokzatosan is az Isten? Itt arra gondolok: vajon a rendes oktató, indító hatások mellett vannak-e rendkívüli indítások is? Nehéz a felelet, mert túlzottan hinni – babona áldozatai lennének, megtagadva pedig a hitetlenség veszélye kísérne...

1. Babonákban nem hiszünk.

Mi a babona jele? Emberi vagy földi erőben való túlzó hit és gyakorlat. – Mi az isteni intés jele?

a) Lélek– ügyben jelentkezik...

b) És kizárólag lelki értéket szolgál...

c) És Isten népén át történik...

2. De Isten lelkiindítására támaszkodunk. A személyes Isten erejében **így** hiszünk:

a) Isten erői mindenütt jelentkeznek. Az Istenről ugyanis ez az igazság: „Ha felszállok az égbe, te ott vagy, ha leszállok az alvilágba, jelen vagy...” (Zsolt. 138,8).

b) Isten indításai minden módon kopogtatnak. Ezért mondja az Írás: „Nézd, az ajtóban állok és zörgetek. Aki meghallja szavamat és kinyitja az ajtót, ahhoz bemegyek és vele étkezem, ő meg velem” (Jel. 3,20).

Bef.: Sohasem szabad feledni: **személyes** az Isten és ember kapcsolata! Ennek eredménye lehet: az örök Személy titokzatos módon való jelentkezése is. Az Istent azután **meghallja** – az **emberszemély**.

9. beszéd: Az égi hangokra való rezonálás

(Erkölcsei beszéd: Készen – a jóra!)

Bev.: Isten hív, indít és kegyelemmel gazdagít. – És mit tegyen az ember?

1. Induljon az útra.

a) Isten indítása – célokra szólít. Valamilyen módon **mindenkit** indít az Isten. – Jól jegyezd meg: „Így szólt hozzájuk: Menjete ti is szőlőmbe, és majd megadom, ami jár nektek” (Mt 20,4).

b) Az ember indulása – munkára történik. Közös küldetésünk: „Kereskedjete vele amíg visszatérek...” (Lk 19,13).

2. És dolgozzék az úton.

a) Péterként vállalja a további hivatást. Ezért olvassuk: „Ők mindjárt ott is hagyták a hálót és csatlakoztak hozzá” (Mk 1,18).

b) Áldozatosan dolgozzék az élet új szakaszán. Az apostolok élete csak ezt mutatja: „Mikor a Jeruzsálemben tartózkodó apostolok hallották, hogy Szamária befogadta az Isten igéjét, elküldték hozzájuk Pétert és Jánost. Ezek odaérkeztek után imádkoztak értük, hogy rájuk szálljon a Szentlélek” (Ap.Csel. 8,14-15).

Bef.: Mindig arra kell gondolni, hogy Isten **új indítása** – **új feladatok** teljesítésének elrendelése.

10. beszéd: „A kapuhoz..., amely magától megnyílt előttünk...”

(Erkölcsei beszéd: A zárt kapuk feltárulása)

Bev.: A nagy világ is olyannak képzelhető, mintha „zárt börtön” volna, amelyből **szabad munkára** áhítozik az ember. – De hogyan tudna – Isten segítségével – szabaddá lenni az ember? Vennie kell az Isten segítő kegyelmét, amely birtoklásában szabad az út a tevékenységre.

1. Isten megvilágító kegyelme nyomán a földi hivatást záró kapuk tárulnak.

a) Az Isten fénye – a sötétség ködét oszlatja. Itt erre kell gondolni: „Az igazi világosság, mely minden embert megvilágosít” (Jn 1,9). „Én világossággul jöttem e világra, hogy aki bennem hisz, ne maradjon sötétségben” (Jn 12,46).

b) A meglátott hivatás pedig az embert magával sodorja. Nincsenek gátló kapuk... Lásd Sault: „Saul meg, mikor föltápáskodott a földről, hiába nyitotta ki a szemét, semmit sem látott. Úgy vezették be kezénél fogva Damaszkuszba...” (Ap.Csel. 9,8).

2. Az isteni hivatás teljesítése után pedig az örök élet kapui is felpattannak.

a) Bár ez a „haza” mindenkor hívogat... Jól jegyezd meg: „Én pedig, ha fölmagasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok” (Jn 12,32). A hívás – egyetemleges. A követés – egyéni és szabad döntés eredménye.

b) Kapui mégiscsak az Érte **lélekben dolgozók** előtt tárulnak. A Mesterért dolgozók hallják ezt az ígét: „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot” (Mt 25,34).

Bef.: A „zárt börtön” szabad világ lesz, ha Istent akarja hallani és követni az ember. A hivatás meglátása – az életkapuk feltárása. – A hivatásban való dolgozás pedig – az örök kapu felpattantása.

11. beszéd: „Kimentett Heródes kezéből”

(Ap.Csel. 12,11) (Erkölcsei beszéd: A kimenekülés meghálálása)

Bev.: Ez a szöveg – tényt állapít meg. De a tény – **feladatot** jelent az ember számára. – Az **életcsirából kibontakozó élet**, az isteni megsegítésből **Isten iránti szeretet** fakad. – Kiment-e minket is az Isten „Heródesek” kezéből?

1. Az élet küzdelmeit nehezítik – a „Heródesek”.

Hogyan kell gondolkodnom?

a) Magam – **életet** kaptam. De én is fogadjam az Úr küldötte „báránykát”. Legelőt ad az égi Atya számukra...

b) Magam – **lélekerőt** nyertem. Már-már összetört a szenvedés, és vigaszt nyertem... – Ezek a megemelő segítések – a „Heródesek” ellen védenek.

2. De Isten kezét érzik – a „Heródesek”.

Azt azonban bizakodva hidd: a gonoszok elveszik büntetésüket.

a) Az „emberjegenyék” nem nőnek az égig...

b) Emberhatalmasok is érzik a hatalmuk végét... A föld is; az utolsó napon még inkább. Ezért mondja a Mester: „Távozzatok tőlem átkozottak az örök tűzre, amely az ördögnek és angyalainak készült” (Mt 25,41).

Bef.: Ha „kimentettem a Heródesek kezéből”, akkor legyek kimentő Úrnak odaadó szolgája! – Ezért felém cseng az Úr szava: „Jól van, te derék szolga, mivel kevésben hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe” (Mt 25,21).

* *

Beszédláncok

I. beszédlánc címe: „Mit liheg az üldözők lelke?”

Ez a beszédlánc tárja fel az Egyház és az egyesek életét üldözők „lélekszentélyét” és feleljen egymás után a kérdésre.

1. beszéd: Gyűlöletet...

Bev.: A lélek legaljasabb kényűze... Mit akar?

1. A jót is rossznak látja...

2. A jóért – rosszért bosszú a vágya.

Bef.: Nem Krisztus hangja és parancsa.

2. beszéd: Halált!...

Bev.: Életet ad az Úr, halált liheg a gonosz ember.

1. Azt akarja elvenni, amit nem adott.

2. Azt akarja elvenni, ami a legnagyobb.

Bef.: Az élet ellensége – az **É**let ellensége.

3. beszéd: Halál után is halált!

Bev.: Hát még a túlvilágra is átcsaphat a gyűlölet tüze?

1. Kívánja – a földi halált.

2. Átokkal kívánja – a lélek halálát.

Bef.: De meghallgathatja– e ezt a gonosztságot – a jószág Istene?...

4. beszéd: Végső eltaposást!

Bev.: Ilyen vakmerő is lehet az ember.

1. Kitörülni akar – az élők közül.

2. Pedig Isten vont bele – az élők közé.

Bef.: Végül is az Isten győz: élet marad az ember!

*

II. beszédlánc címe: „Mivel felel az üldözöttek lelke?”

Ez a beszédlánc – az Isten népének **feleletét** ismerteti.

1. beszéd: Áldozattal

Bev.: Az ember élete – élő és égő áldozat.

1. Lobogjon ez – másokért.

2. Lobogjon ez – ellenségekért.

Bef.: Az ilyen élettűz kedves az Isten előtt.

2. beszéd: Mindent – a lelkiekért!

Bev.: Ez egek felől jövő és lelkünkön át emberek felé sikongó hang.

1. Szeretem – az üldöző lelkét.

2. Én szolgálom – az ellenség lelki életét.

Bef.: Még ezekre nézve is – isteni követ leszek.

3. beszéd: Mindent – az örök életért!

Bev.: És mi az én életem teljes jelszava?

1. Sajátoméért.

2. Felebarátoméért.

Bef.: És így: isteni az életem jutalma.

4. beszéd: „Mors – vita”

Bev.: A ciszterciák jelszava...

1. Kedves nekem – a halál.

(Pl.: Szt. István vértanú látomása...)

2. Mert – életkaput tár.

(P.: Antiochiai Szt. Ignác halálvárása...)

Bef.: Ez az üldözöttek válasza!

*

III. beszédlánc címe: „Az Isten rabjai”

Ez a beszédlánc **kiszélesítheti** Péter apostol rabságának tényét Gárdonyi: „Az Isten rabjai” fenséges területére...

1. beszéd: Az „Úr rabjai” vagyunk

Bev.: Kérdéssé tehető: vajon nem vagyunk mindnyájan rabok?

1. Vagy – a földé.

2. Vagy – az égé.

Bef.: De az „ég Ura rabjai” – a föld urai és királyai.

2. beszéd: Az Úr a „fogságban” is velünk!

Bev.: Testi és lelki fogság vagyunk...

1. Testi fogságunkban is velünk az Úr.

2. Lélekfogságunkból kiment az Úr.

Bef.: Végül is – az élet szabadjai vagyunk.

3. beszéd: Az Úr szabadítót küld nekünk

Bev.: Az Úr keze mindig velünk.

1. Szabadítót küld földi bajainkból.

2. Égi Szabadítót küld lelki bajainkból.

Bef.: Szabadoknak gondolt az Isten!

4. beszéd: Az Úr gyermekei leszünk

Bev.: Az „Úr rabja” valóban az „Isten fia”.

1. Isten szeretete ezt akarja.

2. Az isteni természet közlése ezt valósítja.

Bef.: Boldog lehet az ember, mert szereti az Isten!

*

IV. beszédlánc címe: Az élet „őrségein” keresztül

Ez a beszédlánc azt akarja feltárni, hogy milyen őrségeken át kell **győzedelmesen** átkelnie a zárándok embernek?

1. beszéd: Az „első őrség”

Bev.: Mi gátol elsősorban az örök élet felé?

1. A föld vonzó ösztönörömeinek serege.

2. A földhöz láncoló életöröm szeretete.

Bef.: Ennek kapufeltárása: Hedoné.

2. beszéd: A „második őrség”

Bev.: Ha legyőztük az elsőt, akkor gátol a másik...

1. A hatalom után vágyunk.

2. A földiek után törünk.

Bef.: Ennek jelszava: Potestas rerum!

3. beszéd: A „vaskapu őrségén”

Bev.: Ezen kellene átjutni a szabadság, a lélekszabadság országába. – Mi ez?

1. A földi élet határa.

2. Az örök tájak mesgyéje.

Bef.: Miért nehéz ezen átjutni? Mert el kell hagyni mindent, ami földi.

4. beszéd: Az „örök kapuk őrségén”

Bev.: Itt hazavárják az Isten népét.

1. Szent Péter – kaputáró.

2. Égi Atyánk – hazaváró.

Bef.: Ezen az őrségen már könnyen kopogtat az igaz, isteni ember.

* * *